

การเฝ้าระวังเหตุการณ์

● ใช้ความรุนแรงและมาตรการ
การปฏิบัติการณ์ที่เกิดเหตุการณ์
การกระทำความรุนแรงต่อเด็ก

● ในสถานศึกษาของ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ ศธ ๐๔๒๗๗/ว ๑๖๕๗

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง การเฝ้าระวังระงับเหตุการณ์ใช้ความรุนแรง

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ มัธยมศึกษาทุกเขต

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่องการเฝ้าระวังระงับเหตุการณ์ใช้ความรุนแรง ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. มาตรการการปฏิบัติกรณีเกิดเหตุการณ์การกระทำความรุนแรงต่อเด็กในสถานศึกษา จำนวน ๑ ชุด

ด้วย ปัจจุบันได้เกิดเหตุการณ์ที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาถูกกล่าวหาหรือกระทำความรุนแรงต่อนักเรียนในสถานศึกษาและมีการเผยแพร่ผ่านสื่อสาธารณะอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวมีผลกระทบต่อผู้บริหาร หน่วยงาน สถานศึกษา ครู นักเรียน และภาพลักษณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการจัดทำแนวทางมาตรการเฝ้าระวังเหตุการณ์ใช้ความรุนแรงในสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอให้แจ้งบุคลากรและสถานศึกษาในสังกัดให้ถือเป็นแนวปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน พร้อมทั้งเพื่อเป็นการจัดการสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและตรงตามวัตถุประสงค์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(นายการุณ สกุลประดิษฐ์)
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน

โทร ๐ ๒๒๘๘ ๕๗๕๕

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๖๖๕๘

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เรื่อง การเฝ้าระวังรับเหตุการณ์ใช้ความรุนแรง

เพื่อให้การดูแลป้องกันและระงับการใช้ความรุนแรงของนักเรียน และการใช้ยาเสพติด ทั้งในและนอกสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการและรับผิดชอบตามมาตรการดังต่อไปนี้

๑. สถานศึกษาจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและระงับการใช้ความรุนแรงของนักเรียน และเฝ้าระวังการใช้ยาเสพติดของนักเรียนให้มีหน้าที่ในการออกแนวปฏิบัติเป็นรูปธรรมและวางแผนดำเนินการป้องกันและระงับเหตุการณ์ใช้ความรุนแรงของนักเรียนทั้งในและนอกสถานศึกษา

๒. สถานศึกษาต้องตรวจมุมอับที่ลับตา ปรับปรุงแก้ไขสภาพแวดล้อมให้สะอาด สวยงาม เป็นระเบียบ และให้เฝ้าระวังนักเรียนกลุ่มเสี่ยงโดยการเยี่ยมบ้าน ขอบพบเพื่อสร้างความใกล้ชิด ตลอดทั้งการสุ่มตรวจ การพกพาอาวุธ ยาเสพติด ในสถานศึกษาโดยสม่ำเสมอ

๓. สถานศึกษาจะต้องติดต่อสถานีตำรวจ หรือองค์กรขอความร่วมมือ และแนวทางการติดต่อขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการดูแลเฝ้าระวัง ระวังเหตุได้ด้วยความรวดเร็ว และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาทราบทุกคน

๔. สถานศึกษาจะต้องเฝ้าระวังการใช้ยาเสพติดในสถานศึกษา และการใช้ความรุนแรงของนักเรียนในสถานศึกษา หากเกิดเหตุจนปรากฏเป็นข่าวทางสื่อมวลชน ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับมอบหมายจะต้องรับผิดชอบ โดยให้ไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานทางการศึกษา เป็นการชั่วคราวตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ หากมีเหตุผลอันไม่สมควร

๕. สถานศึกษาจะต้องสอดส่องดูแล และติดต่อประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระงับเหตุ หากมีนักเรียนทะเลาะวิวาท ใช้ความรุนแรงด้วยอาวุธ จนได้รับบาดเจ็บ หรือเสียชีวิต ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้องสถานศึกษาที่นักเรียนก่อเหตุจะต้องรับผิดชอบร่วมกันโดยให้ไปช่วยราชการที่หน่วยงานทางการศึกษาตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ หากมีเหตุผลอันสมควร

๖. สถานศึกษาจะต้องสอดส่องดูแลครูและบุคลากรในสถานศึกษาไม่ให้มีพฤติกรรมอันไม่สมควรกับนักเรียน หรือมีส่วนรู้เห็นเกี่ยวข้อง กรณีเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน โดยจะถูกดำเนินการทางวินัย กรณีปล่อยปละละเลย ร่วมกันอันเป็นเหตุส่งผลให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงถึงเป็นเหตุเสื่อมเสีย จรรยาบรรณวิชาชีพครูอีกด้วย ทั้งจะต้องดำเนินคดีตามแต่กรณี

๗. สถานศึกษาจะต้องกำกับดูแล รองผู้อำนวยการ ครู-บุคลากรทางการศึกษา ผู้เกี่ยวข้องให้ช่วยกันดูแลและสอดส่องเฝ้าระวังความปลอดภัยทั้งในและนอกสถานศึกษา และการเฝ้าระวังเหตุต่างๆ ภายในและภายนอกสถานศึกษาอย่างเคร่งครัด หากเกิดเหตุเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวให้ผู้บริหารสถานศึกษารายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้นด้วยความรวดเร็ว

จึงประกาศมาเพื่อถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายการุณ สกุลประดิษฐ์)
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

มาตรการการปฏิบัติ
กรณีเกิดเหตุการณ์การกระทำรุนแรง
ต่อเด็กในสถานศึกษา

ของ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

มาตรการป้องกันเชิงรุกของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๑. สถานศึกษาดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการคัดกรองเพื่อคัดแยกนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มเป้าหมาย และเชิญผู้ปกครองมารับทราบข้อมูล และกำหนดแนวทางการพัฒนาทักษะชีวิต เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

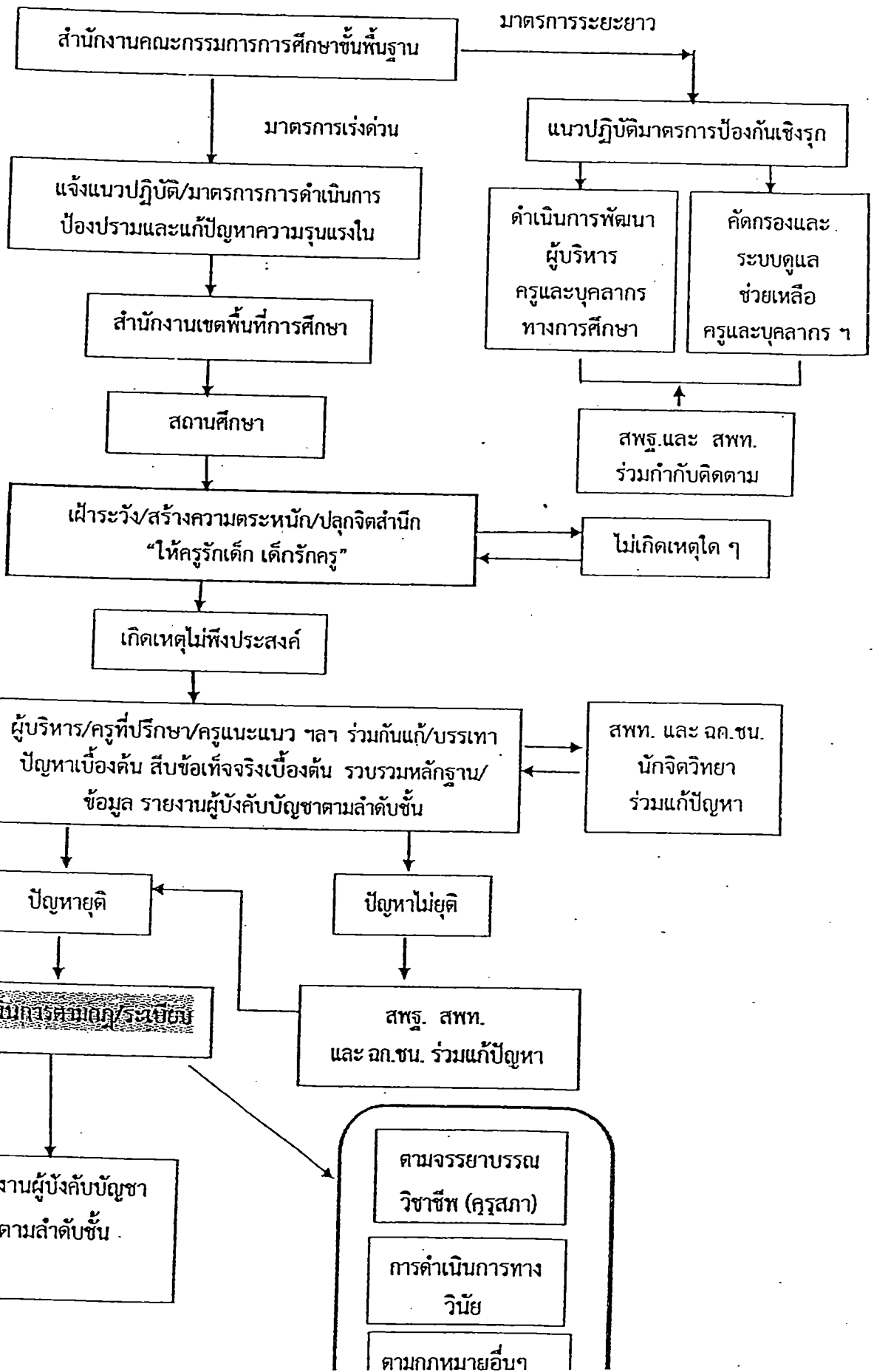
๒. สถานศึกษาจัดประชุมผู้ปกครอง เพื่อทำความเข้าใจและหาข้อตกลงร่วมกัน เรื่องการลงโทษนักเรียนสามารถทำได้ แต่ต้องไม่เกินกว่าเหตุ เมื่อเกิดเหตุ ให้สถานศึกษาทำหนังสือแจ้งพฤติกรรมของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ พร้อมลงชื่อรับทราบเพื่อเป็นหลักฐาน และหารือแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมร่วมกัน

๓. ผู้อำนวยการสถานศึกษาซักซ้อมทำความเข้าใจกับครู เพื่อสร้างความตระหนัก เรื่องการดูแลเด็กนักเรียนอย่างเข้าใจเด็ก ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ระเบียบวินัย การลงโทษนักเรียน ของกระทรวงศึกษาธิการ และข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วย การพิจารณาการประพฤติผิด จรรยาบรรณของวิชาชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

๔. ผู้อำนวยการสำนักเขตพื้นที่การศึกษาจัดประชุมทุกเดือน เพื่อซักซ้อม ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับมาตรการป้องกันเชิงรุก กับผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา

๕. ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาติดตามผลการดำเนินงานเชิงรุกของสถานศึกษาทุกเดือน และสรุปรายงานผลแนวปฏิบัติมาตรการการป้องกันเชิงรุกทุกเดือน ต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

ขั้นตอนการป้องกันและแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา

ทบทวน
มาตรการ
ลงโทษ

มาตรการการดำเนินการกรณีเกิดเหตุการณ์การกระทำรุนแรงต่อเด็กในสถานศึกษาของ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

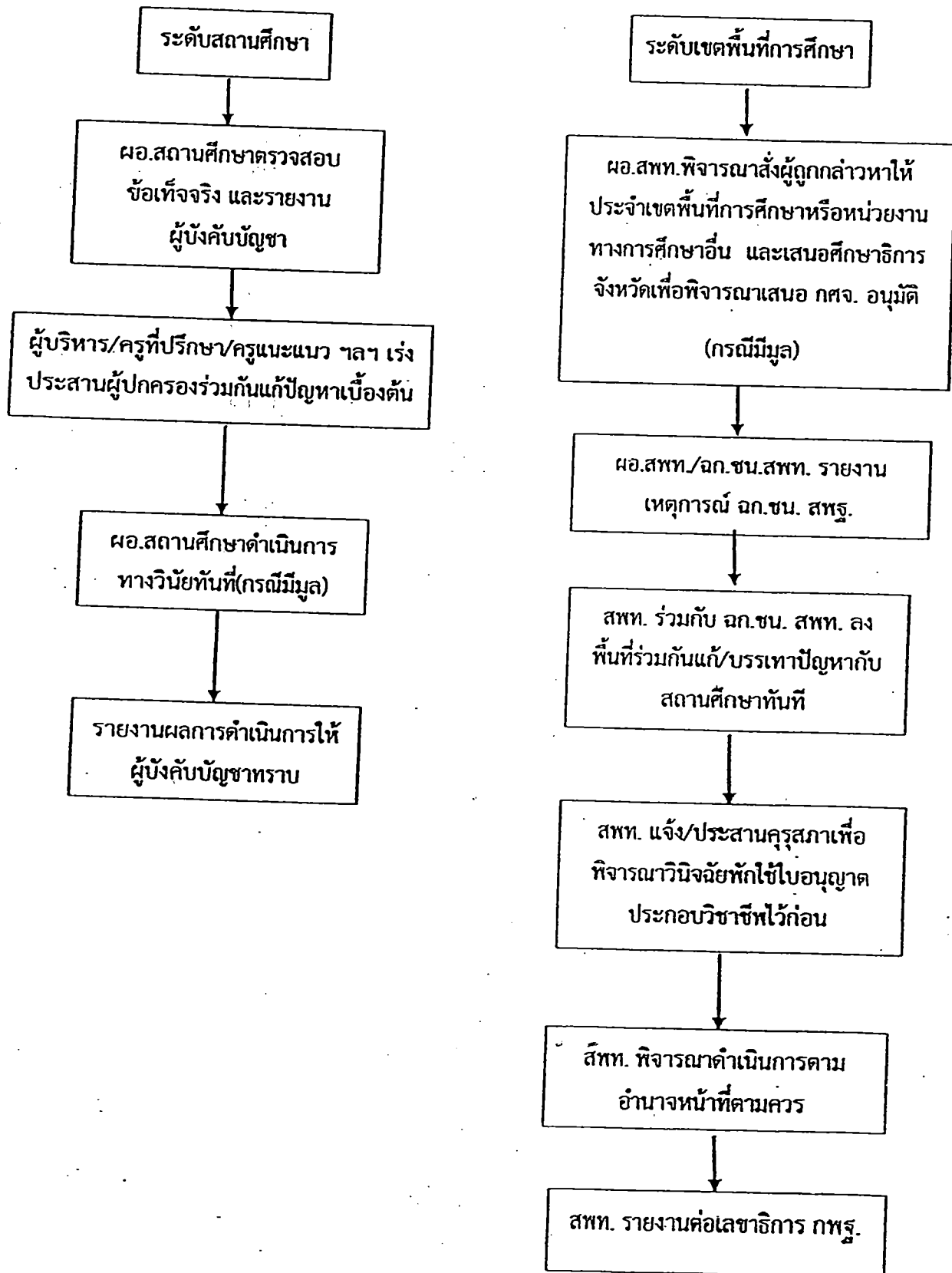
ระดับสถานศึกษา

๑. เมื่อทราบถึงกรณีเกิดเหตุการณ์การกระทำรุนแรงต่อเด็กในสถานศึกษาให้ผู้บริหารสถานศึกษารายงานการเกิดเหตุต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาโดยทันที
๒. ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวเร่งประสานผู้ปกครองนักเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจและในกระบวนการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเพื่อลดความขัดแย้ง สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันห่วง
๓. ให้ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการทางวินัยทันทีเมื่อปรากฏกรณีมีมูลว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้กระทำความรุนแรงต่อผู้เรียนโดยมีพยานหลักฐานเบื้องต้นอยู่แล้ว
๔. กรณีเป็นคดีอาญาผู้อำนวยการสถานศึกษาดำเนินการร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่และฝ่ายปกครองเพื่อประสานงานข้อมูลร่วมกันในทางกฎหมาย
๕. รายงานผลการดำเนินการให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ

ระดับเขตพื้นที่การศึกษา

๑. เมื่อได้รับรายงานในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประพฤติตนหรือมีพฤติกรรมกระทำความรุนแรงต่อผู้เรียนหรือฝ่าฝืนมาตรการที่กำหนด และมีมูลตามกรณีที่ถูกกล่าวหาผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแล้วแต่กรณีเป็นการชั่วคราวและเสนอศึกษาธิการจังหวัดเพื่อพิจารณาเสนอ กศจ. อนุมัติ ควบคุมกับการดำเนินการทางวินัย
๒. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนเขตพื้นที่การศึกษา (อภ.ชน. สพท.) รายงานเหตุการณ์ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (อภ.ชน. สพฐ.)
๓. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยผู้ที่ได้รับมอบหมายร่วมกับศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน (อภ.ชน.) ลงพื้นที่ร่วมกันแก้/บรรเทาปัญหากับสถานศึกษาทันที
๔. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแจ้ง/ประสานครูสภาเพื่อพิจารณาวินิจฉัยพักใช้ในอนุญาตประกอบวิชาชีพไว้ก่อน โดยไม่ต้องรอผลการสืบสวนหรือสอบสวน ตามข้อบังคับครูสภา ว่าด้วย การพิจารณาประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๖๐/๑
๕. สำนักเขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามควรต่อไป
๖. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารายงานต่อเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

มาตรการการดำเนินการกรณีเกิดเหตุการณ์การกระทำรุนแรงต่อเด็กในสถานศึกษาอย่างเร่งด่วน

มาตรการการลงโทษข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ที่กระทำรุนแรงต่อผู้เรียนในสถานศึกษา

มาตรการสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

๑. ให้ผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ให้การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาเจตคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสังกัดไม่ให้เกิดพฤติกรรมหรือกระทำรุนแรงต่อผู้เรียน
๒. ให้ผู้บริหารสถานศึกษาป้องกันมิให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากระทำการรุนแรงต่อผู้เรียน โดยการเอาใจใส่ สังเกตการณ์และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำดังกล่าว ในวิธีที่จะดำเนินการป้องกัน ตามควรแก่กรณี
๓. ให้ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการทางวินัยทันทีเมื่อปรากฏกรณีมีมูลว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้กระทำความรุนแรงต่อผู้เรียนโดยมีพยานหลักฐานเบื้องต้นอยู่แล้ว
๔. ในกรณีที่ผู้บริหารสถานศึกษาละเลย มีพฤติกรรมปกป้อง ช่วยเหลือเพื่อมิให้ผู้ได้บังคับบัญชา หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ถือว่าผู้บริหารสถานศึกษากระทำผิดด้วย
๕. ให้ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการประเมินการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ตามลำดับ

มาตรการลงโทษข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

๑. ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่กลั่นแกล้ง ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงผู้เรียน และไม่พึงกระทำการรุนแรงต่อผู้เรียนทั้งร่างกายและจิตใจ

๒. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่กระทำการกดขี่ หรือข่มเหงผู้เรียน และกระทำการรุนแรงต่อผู้เรียนทั้งร่างกายและจิตใจ ดังนี้

- (๑) การประทุษร้ายทางเพศต่อผู้เรียนทุกกรณี
- (๒) กระทำทารุณกรรมต่อร่างกายและจิตใจผู้เรียน
- (๓) ใช้ จ้างหรือวานให้ผู้เรียนไปกระทำการอันอาจเป็นอันตรายต่อร่างกายหรือจิตใจของผู้อื่น
- (๔) สนับสนุนผู้เรียนหรือผู้อื่นเสพยาเสพติดจำหน่าย จ่าย แจก จ้างวานหรือรับฝากสารเสพติด ร้ายแรงทุกประเภทแก่ผู้เรียนหรือผู้อื่น
- (๕) จำหน่าย จ่าย แจก จ้างวาน รับฝากสุราหรือบุหรี่แก่ผู้เรียน
- (๖) ห้ามข้าราชการครูเก็บค่าใช้จ่ายที่ไม่เหมาะสมและนอกเหนือจากสถานศึกษากำหนด
- (๗) การตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนที่ไม่เป็นธรรมและไม่เป็นไปตามระเบียบการวัดผลและประเมินการศึกษา
- (๘) ชักขวางหรือไม่เปิดโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้เรียนอย่างรอบด้าน

๓. ในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประพฤติดุร้าย หรือมีพฤติกรรมกระทำความรุนแรงต่อผู้เรียนหรือฝ่าฝืนมาตรการที่กำหนด และมูลเป็นกรณีตามกรณีถูกกล่าวหาหรือให้ผู้มีอำนาจตาม มาตรา ๕๓ สั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาแล้วแต่กรณีเป็นการชั่วคราวและให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ดำเนินการทางวินัยโดยพลัน

มาตรการการลงโทษนักเรียนที่กระทำความผิด

มาตรการสำหรับโรงเรียนหรือสถานศึกษา

๑. ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาทุกแห่งกำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง
๒. ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม การปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษา ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียนนักศึกษา
๓. ให้ผู้บริหารสถานศึกษานิเทศ กำกับติดตามไม่ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาลงโทษนักเรียน นักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้ง ความโกรธ หรือความพยาบาท โดยคำนึงถึงอายุของนักเรียน นักศึกษา และความร้ายแรงของพฤติกรรมประกอบการลงโทษด้วย เพื่อเจตนาที่จะแก่นิสัยความประพฤติไม่ดีของนักเรียนนักศึกษาให้รู้สำนึกในความผิด และกลับพฤติกรรมในทางที่ดี
๔. ให้ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการประเมินการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ

มาตรการลงโทษนักเรียนที่กระทำความผิด

๑. นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่ประพฤติตนที่ขัดต่อระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กฎว่าด้วยการกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา
๒. นักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา หรือกระทรวงศึกษาธิการ กฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาลงโทษนักเรียนและนักศึกษาให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๔ ซึ่งการลงโทษการกระทำความผิด มี ๔ สถาน ดังนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน : ใช้ในกรณีนักเรียนนักศึกษากระทำความผิดไม่ร้ายแรง

(๒) การทำทัณฑ์ : ใช้ในกรณีนักเรียนนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนนักศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤตินักเรียนนักศึกษา หรือกรณีทำให้เสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษาหรือฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษา หรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่เช็ดหลาบการทำความผิดจนเป็นหนังสือ และเชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาบันทึกรับทราบความผิดและรับรองการทำความผิดจนไว้ด้วย

(๓) การตัดคะแนนความประพฤติ : ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤติ นักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐาน

(๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม : ใช้ในกรณีที่นักเรียนและนักศึกษากระทำความผิดที่สมควรต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแนวทางกระทรวงกำหนด

๓. โรงเรียนหรือสถานศึกษาลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาแล้ว ให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาแจ้งให้ผู้ปกครองมารับทราบพฤติกรรมเพื่อนำไปว่ากล่าวตักเตือนหรือสั่งสอนเด็กอีกชั้นหนึ่ง

๔. ถ้านักเรียน นักศึกษากระทำผิดซ้ำๆ ผู้ปกครองรับทราบพฤติกรรมดังกล่าวแล้วความประพฤติยังไม่ดีขึ้นให้ย้ายสถานศึกษาใหม่ เพื่อปรับสภาพสภาพแวดล้อมใหม่ ทั้งนี้ให้เป็นอำนาจของผู้อำนวยการและคณะกรรมการบริหารโรงเรียน
๕. กระทำความผิดที่เกี่ยวกับการเสพหรือมีไว้เพื่อเสพ จำหน่าย จ่าย แจก หรือรับฝากสารเสพติดร้ายแรง ประพฤติตนเพื่อการค้าประเวณี หรือเป็นธุระจัดหาการค้าประเวณี ประพฤติตนทำนองชั่วช้ารังไรแรงหรือสามีภรรยา การก่อเหตุทะเลาะวิวาทขั้นรุนแรง การกระทำความผิดกฎหมายบ้านเมืองอันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อโรงเรียน และขัดต่อศีลธรรมอันดี ให้แจ้งผู้ปกครองร่วมหาแนวทางแก้ไข การบำบัดบำบัด ปรับพฤติกรรมหรือให้ย้ายสถานศึกษาใหม่ เพื่อปรับสภาพสภาพแวดล้อมใหม่ ทั้งนี้ให้เป็นอำนาจของผู้อำนวยการและคณะกรรมการบริหารโรงเรียน

ข้อควรปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองนักเรียน

๑. ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาผู้เรียนที่อยู่ในความปกครองดูแลของตน ตามสมควรแก่ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่นและคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนมิให้ตกอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายและจิตใจ
๒. ผู้ปกครองพึงปฏิบัติในการดูแลนักเรียนในการปกครองของตนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามที่โรงเรียนกำหนด ร่วมประชุม ให้ข้อมูลพื้นฐานผู้เรียน รวมถึงอำนวยความสะดวกในการเยี่ยมบ้าน
๓. ผู้ปกครองต้องไม่กระทำ ดังต่อไปนี้
 - (๑) ละทิ้งเด็กไว้ในสถานที่ใดๆ โดยไม่จัดให้มีการป้องกันดูแลสวัสดิภาพหรือให้การเลี้ยงดูที่เหมาะสม
 - (๒) จงใจหรือละเลยไม่ให้สิ่งที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตหรือสุขภาพอนามัยจนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก ปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะทั้งเป็นการขัดขวางการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็ก
 - (๓) ปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะที่เป็นการเลี้ยงดูโดยมิชอบ

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

เรื่อง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียน

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขต/ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึงสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้สั่งการเกี่ยวกับแนวทางการลงโทษนักเรียน เพื่อให้การลงโทษนักเรียนด้วยวิธีการที่เหมาะสมและเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ความแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากปรากฏข่าวทางสื่อมวลชนว่ามีสถานศึกษาบางแห่ง ครูได้ลงโทษนักเรียนด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสมและไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ จึงแจ้งให้สถานศึกษาดำเนินการเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กำกับดูแลเกี่ยวกับเรื่องการลงโทษนักเรียน ดังนี้

๑. ให้สถานศึกษาทุกแห่งถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ เรื่อง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียน โดยเคร่งครัด หากมีการลงโทษนักเรียนนักศึกษาที่รุนแรงเกินกว่าเหตุ หรือครู อาจารย์ลงโทษนักเรียนด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม จะถือว่าผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ขาดความเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่และอาจถูกดำเนินการทางวินัยตามสมควรด้วย

๒. เมื่อมีกรณีครูลงโทษนักเรียนด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสมโดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาเข้าไปตรวจสอบและรายงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และรายงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทราบ ตามลำดับ และให้ความคุ้มครอง ช่วยเหลือเยียวยาแก่นักเรียนตามสมควรแก่กรณี โดยเร่งด่วน หากพบครูกระทำผิดในเรื่องการลงโทษนักเรียนให้ดำเนินการทางวินัยโดยทันที

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

ศาสตราจารย์ ดร. สมคิด เลอไพจิตร
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติการ

กลุ่มวิจัยพัฒนากฎหมายคติความและนิติการ

โทร./ โทรสาร ๐ ๒๒๘๘ ๕๖๗๗

ร่าง/พิมพ์
ทาน
ตรวจ

๒๕๕-๑-๖๐

ด่วนมาก

ที่ ศธ ๐๔๒๗๗/ว ๒๓๕

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. ๑๐๓๐๐

จ. มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง เร่งรัดการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาให้สถานศึกษาในทุกระดับชั้นอย่างมีประสิทธิภาพ
และประสิทธิผล ในปีการศึกษา ๒๕๖๐

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตพื้นที่การศึกษา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๒๗๗/ว ๑๐๖ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ขอความร่วมมือให้สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตพื้นที่การศึกษาศึกษารายละเอียดของพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญห
การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ พร้อมทั้งศึกษาชุดเอกสารการป้องกันและแก้ไขปัญห
การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นและเอกสาร
แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพศศึกษา เพื่อรองรับการขับเคลื่อนภารกิจตามพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว นั้น

ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ทุกเขตพื้นที่การศึกษา ดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. เร่งรัดให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในทุกระดับชั้นอย่างมีประสิทธิภาพ
และประสิทธิผล ในปีการศึกษา ๒๕๖๐

๒. สนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาครู เพื่อให้สามารถสอนเพศศึกษาและให้คำปรึกษา
ในเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นแก่นักเรียน

๓. กำชับให้สถานศึกษาจัดการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา
การตั้งครรภ์เพื่อให้นักเรียนศึกษาต่อได้จนจบการศึกษามัธยมศึกษา หรือการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำนาจ วิชยานุวัติ)

ผู้อำนวยการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน

โทร. ๐ ๒๒๘๘ ๕๗๕๑

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๐๘๓๗

ด่วนที่สุด

ที่ ศธ ๐๔๒๗๗/ ๓๐๒

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง มาตรการเฝ้าระวังเหตุและส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และมัธยมศึกษาทุกเขต

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. มาตรการป้องกันเหตุนักเรียนทะเลาะวิวาทของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน จำนวน ๑ ฉบับ

๒. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๒๗๗/๓๐๒

ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑ ฉบับ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่กำกับดูแลช่วยเหลือและคุ้มครอง
เด็กนักเรียน ดำเนินงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก
พุทธศักราช ๒๕๔๖ และจากสถิติข้อมูลผลการดำเนินงานของศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน
พบว่า ช่วงเปิดภาคเรียนเป็นระยะเวลาที่นักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทมากที่สุด ประกอบกับ
ช่วงเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม ๒๕๕๔ เป็นเทศกาลการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์แห่งชาติยุโรป อาจมีนักเรียน
บางส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับการพนันทายผลฟุตบอล

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พุทธศักราช ๒๕๔๖
ว่าด้วยการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา จึงขอความร่วมมือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการ ดังนี้

๑. ยกระดับการเฝ้าระวัง ป้องกันเหตุนักเรียนทะเลาะวิวาททั้งในและนอกสถานศึกษา
ตามแนวทางมาตรการป้องกันเหตุนักเรียนทะเลาะวิวาทของ สพฐ. (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

๒. จัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาออกตรวจพื้นที่จุดเสี่ยง
จุดอับต่าง ๆ ทั้งในและนอกสถานศึกษา

๓. รณรงค์หยุดการพนันทายผลฟุตบอล ป้องกันมิให้เกิดนักพนันหน้าใหม่ และส่งเสริม
การให้นักเรียนชมกีฬาฟุตบอลอย่างสร้างสรรค์ภายใต้คำขวัญ “ฟุตบอลปีนี้ ไม่มีพนัน”

๔. สนธิกำลังพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา (พสน.)
ในเขตพื้นที่การศึกษา ร่วมกับทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง และเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นเฝ้าระวังทั้งในและนอก
สถานศึกษา เพื่อป้องกันเหตุนักเรียนเกี่ยวข้องกับการพนันทายผลฟุตบอล โดยเฉพาะในช่วงที่มีการแข่งขัน
ฟุตบอล ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีหนังสือขอความร่วมมือไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ด้วยแล้ว (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒)

๕. สรุปผลรายงานสถานการณ์เมื่อเผชิญเหตุเกี่ยวกับการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน
ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทราบทันที

จึงเรียนมาเพื่อทราบ ดำเนินการ และถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(นายกำรุณ สกุลประดิษฐ์)
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน

มาตรการป้องกันเหตุนักเรียนทะเลาะวิวาทของ สพฐ.

1. มาตรการระยะสั้น - 4 มาตรการ

1.1 มาตรการเฝ้าระวัง

(1) อบรมเพิ่มจำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา (พสน.) หรือสารวัตรนักเรียนเดิม

(2) ออกแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง กำหนดจุดเสี่ยงและผู้ปฏิบัติอย่างชัดเจน รวมถึงการสนธิกำลังร่วมกับหน่วยอื่น เช่น ตำรวจ ทหาร เทศกิจ เป็นต้น

(3) ดำรงระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ/การประสานการสื่อสารกับตำรวจ

1.2 มาตรการจัดการสื่อกระแสรอง

(1) จัดให้มีระบบเฝ้าระวังในเขตพื้นที่การศึกษา/โรงเรียน โดยมีนักเรียนเป็นแกนนำเฝ้าระวัง และรายงานความขัดแย้งทำทนายในสื่อกระแสรอง เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ อินสตาแกรม เป็นต้น

(2) ตอบโต้/ยุติความขัดแย้งในทันทีที่เกิดเหตุ เช่น เมื่อมีความขัดแย้ง/การทำทนายระหว่างนักเรียนในเฟสบุ๊ก ให้ติดตามคู่ขัดแย้งทั้งสองฝ่ายมาปรับความเข้าใจและทำคลิบ หรือโพสต์ข้อความขอโทษของแต่ละฝ่ายขึ้นแสดงในสื่อกระแสรอง โดยเฉพาะสื่อที่เป็นขบวนการเพื่อป้องกันการขยายความขัดแย้งจากผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง

1.3 มาตรการเยี่ยมบ้านภายใต้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(1) ให้โรงเรียนเยี่ยมบ้านนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดเหตุความขัดแย้งอย่างใกล้ชิด

(2) จัดกิจกรรมเพิ่มองค์ความรู้ทักษะชีวิตเกี่ยวกับการจัดการอารมณ์ และองค์ความรู้ในการไกล่เกลี่ยความขัดแย้ง เป็นต้น

1.4 มาตรการคุ้มครองนักเรียน

(1) เขตพื้นที่การศึกษา/โรงเรียนต้องคุ้มครองความปลอดภัยนักเรียนทุกฝ่าย

(2) ย้ายนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่อการประสบเหตุไปที่ปลอดภัยทันทีที่ได้รับการร้องขอ

2. มาตรการระยะยาว - 4 มาตรการ

2.1 มาตรการสร้างภูมิคุ้มกัน/ส่งเสริมวัฒนธรรมกลายานมิตร

(1) ส่งเสริมค่ายที่เน้นกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักการให้ การทำความดี และเป็นเพื่อนกันรักกันช่วยเหลือกัน (ตามแนวพระราชโองบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ) เช่น ค่ายปันน้ำใจให้เด็กหรือผู้สูงอายุ เป็นต้น

(2) กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมกลายานมิตรให้นักเรียน/ครู/ผู้ปกครอง

(3) เผยแพร่องค์ความรู้ในการจัดการความรุนแรงให้กับนักเรียน/ครู/ผู้ปกครอง เช่น รายการพระคุณที่สาม ฯลฯ รวมถึงการนำลงเว็บไซต์ เพื่อสะดวกในการเผยแพร่และเข้าถึง

2.2 มาตรการร่วมเฝ้าระวังสื่อ

(1) ร่วมเฝ้าระวังสื่อกระแสหลัก (โทรทัศน์) และกระแสรองกับหน่วยงานเกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2.3 มาตรการส่งเสริมสวัสดิการ

(1) ส่งเสริมสวัสดิการ/กำลังใจ/การยกย่องเชิดชูเกียรติให้ครูและผู้ที่มิจิตอาสาออกปฏิบัติงานเฝ้าระวัง ช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน

2.4 ระบบข้อมูลเฝ้าระวังและการตรวจสอบ

(1) ระบบข้อมูลในการตรวจสอบอัตลักษณ์สถานศึกษา

(2) ระบบข้อมูลบุคคลพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับนักเรียน

ด่วนที่สุด

ที่ ศธ ๐๔๒๓๗/ว ๔๕

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพนักเรียน

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทุกเขต

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความห่วงใยในสวัสดิภาพและความปลอดภัยของนักเรียน เนื่องจากในแต่ละภาคเรียนมักมีนักเรียนประสบอุบัติเหตุ ได้รับอันตรายจากการใช้ความรุนแรงและภัยพิบัติต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อีกทั้งยังมีนักเรียนจำนวนมากเจ็บป่วยจากโรคระบาดตามฤดูกาล ดังนั้น เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพความปลอดภัยของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา กำชับ ย้ำเตือนให้สถานศึกษาทุกแห่งมีความตระหนักและเอาใจใส่ต่อการดูแล ช่วยเหลือ และคุ้มครองสวัสดิภาพของนักเรียนในด้านต่างๆ เป็นกรณีพิเศษ ดังนี้

๑. ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยในการเดินทาง

๑.๑ ดูแลช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้นักเรียนเลือกใช้บริการรถรับ-ส่งที่ผ่านการตรวจสอบแล้วโดยใช้ผู้ขับขี่ที่มีความรู้และปฏิบัติตามกฎจราจรไม่ปล่อยให้เด็กนักเรียนโดยสารเกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด หรือห้อยโหนออกนอกตัวรถ นั่งบนหลังคารถ หรือโดยสารในสภาพเสี่ยงที่จะประสบอุบัติเหตุได้ง่าย

๑.๒ ดูแลการใช้รถตู้รับ-ส่งนักเรียนปฐมวัยโดยจัดให้มีครูหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายคอยช่วยเหลือการขึ้น-ลงรถ และก่อนปิดประตูรถทุกครั้งต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่มีเด็กนักเรียนตกค้างอยู่ในรถ

๑.๓ กรณีที่ผู้ปกครองนำรถมารับ-ส่งนักเรียน ให้กำหนดจุดจอดรถให้ชัดเจน ทำความเข้าใจกับผู้ขับขี่มิให้จอดรถในพื้นที่ห้ามจอด หรือขับรถเข้าไปในพื้นที่ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อนักเรียน

๑.๔ การใช้รถจักรยานยนต์ของนักเรียนต้องดูแลให้ขี่เรียนสวมหมวกนิรภัย ไม่แปลงสภาพรถ หรือนำจักรยานยนต์ไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้อง

๑.๕ ดูแลนักเรียนที่ใช้รถจักรยานและการเดินเท้าให้ระมัดระวังเดินหรือขี่ขี่ชิดขอบทาง ไม่กีดขวางทางจราจร ข้ามถนนโดยใช้สะพานลอยหรือทางม้าลาย หรือทางข้ามที่จัดไว้สำหรับเดินข้าม

๑.๖ การเลือกใช้รถยนต์เพื่อเดินทางไปทัศนศึกษาหรือไปเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานศึกษา ต้องเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ.๒๕๕๘ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

๑.๗ กรณีที่นักเรียนเดินทาง ทางน้ำ ควรมีการให้ความรู้และฝึกทักษะพื้นฐาน เพื่อให้สามารถเอาตัวรอดเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉินได้

๑.๘ ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้มีทักษะในการคาดการณ์ล่วงหน้า และประเมินความเสี่ยงจากอันตรายในการเดินทางรวมทั้งฝึกฝน ให้มีทักษะในการตัดสินใจเลือกวิธีการเดินทางที่คิดว่าปลอดภัยมากที่สุด

๒. ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยจากโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่ และโรคระบาดตามฤดูกาล

๒.๑ ให้สถานศึกษาประสานความร่วมมือจากหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ เพื่อดำเนินการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

๒.๒ ดำเนินการคัดกรองและแยกนักเรียน เมื่อมีสถานการณ์การระบาดของโรคติดต่อตามฤดูกาล และดูแลรักษาพยาบาลนักเรียนที่เจ็บป่วยโดยแพทย์

๒.๓ พัฒนาระบบสุขภาพในสถานศึกษา และให้ความรู้แก่ครูและนักเรียนเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพให้ปลอดภัยจากโรคต่างๆ อาทิ โรคหวัด โรคไข้เลือดออก โรคมาลาเรีย โรคมือเท้าปาก โรคอีสุกอีใส โรคทางเดินอาหาร โรคติดต่อทางเดินหายใจ โรคฉี่หนู และหาทางป้องกันแก้ไข โดยร่วมกันกำจัดพาหะนำโรค ทำลายแหล่งเพาะเชื้อ

๒.๔ ควบคุมดูแลนักเรียนให้รับประทานอาหารกลางวัน นมโรงเรียน น้ำสะอาดที่เหมาะสมเพียงพอ และปลอดภัยเน้นให้นักเรียนล้างมือ ใช้ช้อนกลาง และรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ

๓. ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยจากการใช้ความรุนแรงทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา

๓.๑ ดูแลควบคุมมิให้มีการใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบในการแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน เน้นการใช้วินัยเชิงบวกและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนตามหลักการทางจิตวิทยา

๓.๒ ป้องกัน แก้ไขปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาทใช้ความรุนแรง ทำร้าย รังแกกัน โดยเน้นมีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสมัครสมานสามัคคีและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้แก่นักเรียน

๓.๓ ให้ความคุ้มครองดูแลมิให้มีการพกพาอาวุธ สื่อลามก สิ่งผิดกฎหมาย วัตถุอันตราย และสารเสพติดทุกชนิดเข้าไปในสถานศึกษา

๓.๔ พัฒนา ปรับปรุง และควบคุมดูแลพื้นที่เสี่ยงในสถานศึกษามิให้ใช้เป็นสถานที่เสพยา มีเพศสัมพันธ์ การมั่วสุมเล่นการพนัน หรือการก่อเหตุที่ไม่สร้างสรรค์

๓.๕ ป้องกันมิให้บุคคลภายนอกถือวีซ่าสะบักเข้าไปในสถานศึกษา ควรจัดระบบการรับ-ส่งนักเรียนที่ทุกฝ่ายมั่นใจได้ว่านักเรียนไม่ถูกล่อลวงไปในทางที่ก่อให้เกิดอันตราย หรือได้รับความเสียหาย

๔. ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในสถานศึกษา

๔.๑ พัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารสถานที่ เช่น อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องน้ำ ห้องส้วม เครื่องเล่นในสนามเด็กเล่น ครุภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ให้มีความปลอดภัยและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน

๔.๒ ควบคุม ดูแลระบบไฟฟ้า และเครื่องใช้ไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัย ไม่ปล่อยปลະละเลยให้นักเรียนใช้ไฟฟ้าได้ตามลำพัง

๔.๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สะอาด ร่มรื่น จัดแต่งต้นไม้ที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตราย และกำจัดต้นไม้ที่มีผลเป็นพิษไม่ให้มีอยู่ในบริเวณโรงเรียน

๔.๔ กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ที่เป็นอันตราย เช่น ฝูง ต่อ แตน แมลงป่อง ตะขาบ แก้ไขปรับปรุง มุมอับลับตา และบริเวณรกร้างเป็นที่อยู่ของสัตว์มีพิษ

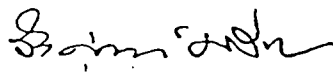
๔.๕ จัดเก็บวัตถุล้างหรือสารเคมีที่เป็นพิษให้ปลอดภัยไม่ก่อให้เกิดอันตราย
ต่อนักเรียน รวมทั้งกำหนดแนวทางในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหากมีสารเคมีจากสถานประกอบการ
ใกล้โรงเรียนรั่วไหล

๔.๖ กำชับมิให้นักเรียนเล่นดอกไม้ไฟ หรือวัตถุล้างในเทศกาลต่างๆ เช่น
วันลอยกระทง วันขึ้นปีใหม่ เป็นต้น

เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพนักเรียนของแต่ละสถานศึกษาเป็นไปอย่างมี
ประสิทธิภาพ จึงขอให้สถานศึกษาทุกแห่งมีมาตรการในการเฝ้าระวัง มาตรการในการดูแลช่วยเหลือและ
คุ้มครองนักเรียน มาตรการในการป้องกันแก้ไข รวมทั้งมาตรการเพื่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทุกแห่ง กำชับย้ำเตือนให้
สถานศึกษาได้ถือปฏิบัติด้วยความเอาใจใส่ และเข้มงวด กวดขันในการดูแลช่วยเหลือสวัสดิภาพดังกล่าว
เป็นกรณีพิเศษต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ หนึ่เล็ก)

ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผน ศึกษาราชการแทน
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน

โทร.๐ ๒๒๘๘ ๕๕๙๙

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๖๖๕๘

ด่วนที่สุด

ที่ ศธ 04277/ 136

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

15 มีนาคม 2556

เรื่อง การดูแลนักเรียนในช่วงเวลาที่อยู่ในสถานศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และมัธยมศึกษาทุกเขต

ตามที่มีข่าวเกิดเหตุการณ์นักเรียนทะเลาะวิวาทหรือได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ โดยเฉพาะในช่วงที่อยู่ในความดูแลของสถานศึกษา และเวลาพักกลางวันบ่อยครั้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำชับให้สถานศึกษาดูแล และป้องกันนักเรียนในช่วงเวลาพักกลางวันเป็นพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใคร่ขอให้ท่านพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

1. กำชับให้สถานศึกษาจัดทำแผนป้องกัน และแผนเผชิญเหตุ โดยกำหนดหน้าที่ชักซ้อมการปฏิบัติในการควบคุมจุดอับ และจุดเสี่ยง การปฏิบัติและรายงานเมื่อเกิดเหตุโดยเฉพาะในช่วงเข้าพักกลางวัน และเย็นเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ อาจขอความร่วมมือจากเครือข่ายผู้ปกครอง และชุมชนในการดูแลบุตรหลานเพิ่มขึ้น
2. กรณีเกิดเหตุในช่วงเวลาที่อยู่ในความดูแลของสถานศึกษา โดยเฉพาะเกิดในสถานศึกษา ถือเป็นหน้าที่ต้องรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นโดยทันที
3. ควรเชิญผู้มีความรู้ด้านการสังเกตอาการนักเรียนที่ได้รับบาดเจ็บในเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้ความรู้แก่ผู้บริหาร และครูในสถานศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพเป็นการป้องกันและดูแลเด็กนักเรียนให้ละเอียดรอบคอบมากขึ้น ทั้งนี้ อาจประสานกับศูนย์พึ่งได้ (OSCC) ของโรงพยาบาลใกล้เคียง

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ ผลเป็นประการใด รายงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิรภัทร ภูมิรัตน์)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน

โทร.0 2288 5599

โทรสาร 0 2282 6658

ที่ ศธ 04277/ (130

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

12 พฤศจิกายน 2555

เรื่อง การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา/มัธยมศึกษา (อ.ก.ชน.สพป./สพม.) เพิ่มเติม

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทุกเขต

- อ้างถึง 1. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ 04010/ว 687 ลงวันที่ 10 เมษายน 2555
2. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ 04010/ว 2157 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2555

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา/มัธยมศึกษา เพิ่มเติม

ตามที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน และได้แจ้งให้เขตพื้นที่การศึกษาจัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา/มัธยมศึกษา และดำเนินการรายละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง 1 และ 2 นั้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ส่งคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา/มัธยมศึกษาเพิ่มเติมมาแล้วพร้อมนี้ และเห็นว่าเพื่อให้การดำเนินงานของศูนย์เฉพาะกิจช่วยเหลือและคุ้มครองเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีความคล่องตัว ครอบคลุมให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พิจารณาดำเนินการดังนี้

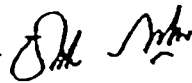
1. ขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตถือเป็นนโยบายในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน (อ.ก.ชน.สพฐ.) และศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา/มัธยมศึกษา เพื่อช่วยเหลือเด็กนักเรียนทุกคนพร้อมและได้รับโอกาสทางการศึกษาจากระบบการศึกษาอย่างเต็มความสามารถ

2. ขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตพิจารณาจัดให้มียานพาหนะและพนักงานขับรถสนับสนุนการปฏิบัติงานของทีมศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา/มัธยมศึกษาได้ในทันทีที่ได้รับการร้องขอ

3. การแต่งตั้งหัวหน้าและเจ้าหน้าที่ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา/มัธยมศึกษา หากมีการเปลี่ยนแปลงหลังจากนี้ขอให้เขตพื้นที่
การศึกษาจัดทำคำสั่งและแต่งตั้งใหม่ตามความจำเป็นได้เลย โดยสำเนาแจ้งคำสั่งและข้อมูลบุคคลที่ได้รับ
แต่งตั้งใหม่ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจันทน์ ภูมิรัตน์)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน

โทร.0 2288 5599 โทรสาร 0 2282 6658

ด่วนที่สุด

ที่ ศธ 04010/ว 2157

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

31 สิงหาคม 2555

เรื่อง การจัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนเขตพื้นที่การศึกษา และจัดการประชุม
มอบนโยบายและอบรมหัวหน้าศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา/มัธยมศึกษา (อ.ก.ชน.สพป./สพม.)

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทุกเขต

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ 04010/ว 687
ลงวันที่ 10 เมษายน 2555

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ 17 เมษายน 2555 เรื่อง การจัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน
 2. คำสั่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา/มัธยมศึกษา จำนวน 1 ฉบับ
 3. โครงการและตารางการประชุม จำนวน 1 ฉบับ
 4. สรุปการดำเนินงานของศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระหว่างเดือนมกราคม-พฤษภาคม 2555

ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ 17 เมษายน 2555 จัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน และได้แจ้งให้เขตพื้นที่การศึกษาเตรียมการจัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พร้อมทั้งคัดเลือกบุคลากรแล้ว รายละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นว่า เพื่อให้การดำเนินงานของศูนย์เฉพาะกิจช่วยเหลือและคุ้มครองเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัศึกษามีความคล่องตัว จึงใคร่ขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พิจารณาดำเนินการ ดังนี้

1. ดำเนินการประกาศจัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเป็นหน่วยงานภายในของเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขต โดยพิจารณาตามแนวทางที่ได้จัดส่งมาแล้วตามหนังสือที่อ้างถึง
2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา/มัธยมศึกษา รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 และขอให้แจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบ

2/3. ขอให้ศูนย์...

3. ขอให้ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ทุกศูนย์ฯ พิจารณาดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยเข้าเซ็นความลับไว้เป็นข้อมูลที่เขตพื้นที่การศึกษาในกรณีต่อไปนี้

3.1 ให้รวบรวมรายงานเหตุการณ์ความรุนแรง การละเมิด การไม่ได้รับความเป็นธรรมทางการศึกษาและเหตุอื่นๆ จากสถานศึกษาในสังกัดเพื่อเป็นฐานข้อมูลของเขตพื้นที่การศึกษา

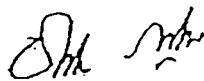
3.2 ให้แจ้งสถานศึกษาในสังกัดรายงานการดำเนินการ กรณีความรุนแรงหรือการละเมิดที่ได้ถ่ายเป็นคลิปหรือภาพนิ่ง โดยจัดส่งทั้งรายงานและคลิปหรือภาพนิ่งไว้ที่เขตพื้นที่การศึกษา เพื่อใช้ตรวจสอบกรณีเป็นข่าว ทั้งนี้ ให้เขตพื้นที่ศึกษากำกับ ดูแลให้โรงเรียนพิจารณาดำเนินการโดยคำนึงถึงโอกาสทางการศึกษาของนักเรียนทุกฝ่ายในทุกกรณีด้วย

3.3 ในกรณีที่มีคลิปหรือภาพนิ่งปรากฏทางสื่อสาธารณะให้ดำเนินการตรวจสอบในเขตพื้นที่การศึกษาของตนเองโดยทันที หากสงสัยหรือทราบว่าเป็นคลิปหรือภาพนิ่งโรงเรียนใดขอให้ประสานงานศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทางโทรศัพท์หมายเลข 0 2288 5599 หรือส่งข้อความ (SMS) ไปที่โทรศัพท์หมายเลข 08 3800 1464 และ 08 6603 5432 โดยทันที

4. ขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแจ้งให้รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา/มัธยมศึกษา ผู้ที่ได้รับเลือกหรือมอบให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน เข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบนโยบายจากผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และอบรมหลักสูตรพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา ระหว่างวันที่ 8-12 กันยายน 2555 ณ โรงแรมทิวลิป วสุ (โรงแรมดรีม) กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ขอให้เข้าร่วมประชุมปฐมฤกษ์ทุกท่าน ในวันที่ 8 กันยายน 2555 โดยพร้อมเพรียงกันด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพฑูริ์ กุณิรัตน์)
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน
โทร. 0 2288 5599 โทรสาร 0 2282 6658
Email : baannamjai@hotmail.com

ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/ 2556

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. ๑๐๓๐๐

30 ธันวาคม ๒๕๕๑

เรื่อง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียน

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขต

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๒๑๐๓
ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึงสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้สั่งการเกี่ยวกับ
แนวทางการลงโทษนักเรียน และบัดนี้ สำนักงาน ป.ป.ช.ได้แจ้งกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับ
ทราบข่าวจากสื่อมวลชน เกี่ยวกับการที่รองผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่ง สั่งกักสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาบุรีรัมย์เขต ๑ ลงโทษนักเรียนด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสมและไม่เป็นไปตามระเบียบ
กระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๔ และคณะกรรมการ
ป.ป.ช.พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการลงโทษนักเรียน นักศึกษาที่รุนแรงเกินกว่าเหตุ
และเห็นควรได้ประสานกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอให้นำข้อเสนอนี้ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไป
ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงพิจารณารับเสนอแนะของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. และแจ้งให้สถานศึกษาดำเนินการเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียน ดังนี้
๑. ให้สถานศึกษาทุกแห่งถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการ
ลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยเคร่งครัด และกำชับด้วยว่าหากไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
กระทรวงศึกษาธิการ อาจจะได้รับโทษทางอาญาดังกล่าว ผู้กระทำผิดอาจ
ต้องรับโทษทางอาญาในความผิดต่อร่างกาย ที่เป็นการทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย
หรือจิตใจและความผิดต่อเสรีภาพ ที่เป็นการกระทำให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพด้วย การ
ลงโทษนักเรียน นักศึกษาให้ลงโทษด้วยการกล่าวตักเตือน ทำทัณฑ์บน ตัดคะแนนความประพฤติ
และทำทัณฑ์บนเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ เท่านั้น อีกทั้ง พฤติการณ์

/ยังเป็น....

ยังเป็นการนิโคโยนที่อาจเข้าจำความนิโคโยนไปปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ
กรณินไปปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ กรณีกลั่นแกล้ง เขี่ยคนขาม ช่มเหลงผู้เรียน
และกรณินกระทำกรณินได้ใจว่าเป็นผู้ประทุคิวั

๒. การลงโทษโดยการทำหัตถ์บนให้อือปฏิบัติตามกฎกระทรวง กำหนดความ
ประทุคิรอนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการทำหัตถ์บน และการจัด
กิจกรรมเพื่อให้นักเรียน นักศึกษาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนั้น
ไม่ได้ปฏิบัติตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดระบบงานและกิจกรรม
ในการแนะแนว ให้คำปรึกษาและนิโคโยนแก่นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๔
โดยสงัด

๓. การดำเนินการตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและ
นักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๔ รือ ๕ (๔) "ทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม" ถ้าครู อาจารย์จะลงโทษ
นักเรียน นักศึกษาด้วยการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม เพื่อให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ให้นำเสนอต่อ
ผู้อำนวยการสถานศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนทุกครั้ง และหากมีการลงโทษนักเรียน
นักศึกษาที่รุนแรงเกินกว่าเหตุ หรือครู อาจารย์ลงโทษนักเรียนด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม จะถือว่า
ผู้อำนวยการสถานศึกษาขาดความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่และอาจถูกดำเนินการทางวินัย
ตามสมควรด้วย

๔. การพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่จะทำหน้าที่ครูให้มีคุณธรรม จริยธรรม และมี
จิตสำนึกที่ดี คือต้องเป็นคนที่มีความเมตตาต่อเด็ก สร้างเด็ก ไม่ทำลายเด็ก และคิดวิธีการที่จะสร้าง
บุคลากรให้รู้จักวิธีคิด พูด ทำ ด้วยความเมตตามากกว่าความรุนแรงเพราะครูมีอำนาจในมือ นั้น ให้ผู้
ที่มีหน้าที่พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่จะมาทำหน้าที่ครูได้ ต้องพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีจรรยาบรรณ
ครู พ.ศ. ๒๕๔๔ และบทบัญญัติมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ. ๒๕๔๘ มาปฏิบัติหน้าที่ครู และ
ให้มีการคุ้มครองทางวินัยแก่ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษ
นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๔

อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีมาตรการให้ข้าราชการครูฝ่าย
ปกครองหรือครูที่ลงโทษนักเรียนด้วยวิธีรุนแรงทุกคนเข้ารับการนิโคโยนเพื่อปรับเปลี่ยนวิธีการในการ
ดูแลหรือลงโทษนักเรียนให้สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษ
นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๔ และเป็นารปฏิบัติให้สอดคล้องกับการคุ้มครองสิทธิเด็กต่อไป

จึงขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาทุกแห่งได้สำรวจรายชื่อข้าราชการครูและ
เจ้าหน้าที่ที่มีพฤติกรรมในลักษณะดังกล่าว และแจ้งมายังสำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการ
ศึกษาเพื่อเข้ารับการอบรมในเดือนเมษายน ๒๕๕๒ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติในเบื้องต้นโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติการ

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๕๖๔๒-๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๕๖๔๑

ที่ ศธ 04001/106

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ ถนน 10300

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง การล่อลวงละเมิดทางเพศนักเรียน

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขต

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คำว่าที่สศท 04009/1024 ลงวันที่ 9 เมษายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้แจ้งแนวปฏิบัติในการดำเนินการกรณีที่นักเรียนถูกล่อลวงละเมิดทางเพศ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาได้ถือปฏิบัติ รวม 3 ประการ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

เนื่องจากปัจจุบันมีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย หรือต้องหาก็คืออาญาในเรื่องล่อลวงละเมิดทางเพศโดยมีนักเรียนเป็นผู้เสียหาย ถูกกระทำความผิดล่อลวงละเมิดทางเพศ ซึ่งจำเป็นจะต้องดำเนินการโดยเร็ว ให้เกิดความเข้มงวดแก่ทุกฝ่าย แต่ยังปรากฏว่ามีการดำเนินการล่าช้าหรือปล่อยปละละเลย ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเป็นไปโดยถูกต้องรวดเร็ว และเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย จึงให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีหน้าที่ดำเนินการ ดังนี้

1. เมื่อปรากฏว่ามีนักเรียนถูกล่อลวงละเมิดทางเพศ ให้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงทันที และให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ให้ทราบผลอย่างช้าภายใน 10 วัน และดำเนินการที่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัยให้ดำเนินการทางวินัยทันที พร้อมกับให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามควรแก่กรณี

2. ห้ามช่วยเหลือผู้กระทำความผิดให้ไม่ต้องรับโทษด้วยประการใด ๆ หรือเข้าไปใกล้ชิดเกี่ยวข้องประนีประนอมความกับผู้เสียหาย

3. นำหรือให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองนักเรียน ให้พานักเรียนผู้เสียหายไปให้แพทย์เพื่อตรวจร่างกายโดยเร็ว อย่างช้าภายใน 72 ชั่วโมงนับแต่เกิดเหตุเพื่อเป็นหลักฐานในคดี

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักผู้อำนวยการ

โทร. 0 2628 5092

สิบ

ฉบับที่ ๑๒

ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/ ๑๐๒๔

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ ถนน ๑๐๓๐๐

๙ เมษายน ๒๕๕๐

เรื่อง ข้าราชการครูข่มขืนกระทำชำเรานักเรียน

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขต

ด้วยในขณะนี้ ปรากฏเรื่องร้องเรียนกล่าวหา และการรายงานการจับกุมข้าราชการครู จำนวนไม่น้อยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอันไม่เหมาะสมทางเพศ โดยมีนักเรียนเป็นผู้เสียหาย ดังนั้นเพื่อให้ นักเรียนได้รับความคุ้มครองและปกป้อง และเป็นการป้องกันความเสียหายต่อระบบโดยรวม ควรกำหนด มาตรการทางวินัยในเชิงรุก และกระทำการโดยเฉียบพลัน เพื่อกันผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ไม่ให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ อันจะสร้างความเสียหายต่อไป ดังนี้

๑. กรณีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ถูกร้องเรียนกล่าวหา หรือต้องหว่ากระทำความผิด อาญา กรณีมีพฤติกรรมล่วงละเมิดสิทธิทางเพศนักเรียน ให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงาน การดำเนินการให้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทราบ โดยด่วน

๒. กรณีปรากฏพยานหลักฐานเบื้องต้น และมีเหตุอันน่าเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชา ย้ายผู้ถูกกล่าวหาออกจากสถานศึกษา เพื่อให้ได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ชัดเจน หรือเพื่อ ประโยชน์ในการสอบสวน ป้องกันการข่มขืนผู้เสียหายหรือพยาน และไม่ให้เกิดผลกระทบต่อนักเรียน

๓. เมื่อปรากฏมูลกรณีอื่นเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกต้องคณะกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหว่ากระทำความผิดอาญา ว่ามีเหตุอันควรเชื่อว่าหากผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจ เกิดความเสียหาย หรือผู้นั้นมีพฤติกรรมที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อความไม่สงบก็ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอทั้งผล การสอบสวน

อนึ่ง

๑๐

ลบ

-2-

อนึ่ง การดำเนินการทั้ง 3 ประการให้ทั้งปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา
คณะกรรมการบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 โดยเคร่งครัด เพื่อให้เกิดความ
เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และไม่ดำเนินการอันเป็นการกระทบสิทธิของผู้ถูกล่ามคา

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

สม อ

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติการ

กลุ่มวิจัยเสริมสร้างพัฒนาวิสัยและวินัย อุทธธรณ์ ร้องทุกข์ ร้องเรียน

โทร. 0 2288 5692, 0 2682 5116

โทรสาร 0 2282 9642

ลบ

ข้อบังคับคุรุสภา

ว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เกิดความรวดเร็วมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการปฏิบัติหน้าที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๔) (๑๑) (ข) และ (จ) แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมติคณะกรรมการคุรุสภา ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการคุรุสภาจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของข้อ ๑๒ แห่งข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๓

“เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๑๑ (๑) (๒) (๓) (๔) แล้ว ถ้าเลขาธิการคุรุสภาเห็นว่า กรณีไม่มีมูล เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ ให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยยุติเรื่อง

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๓/๑ แห่งข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๓

“ข้อ ๑๓/๑ กรณีสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา มีพฤติกรรมประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพและได้แจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษแล้ว และคณะกรรมการเห็นว่าเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพไม่ร้ายแรง ให้คณะกรรมการวินิจฉัยโทษตามควรแก่กรณีโดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๕ แห่งข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๕ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน ประกอบด้วย

(๑) ประธานอนุกรรมการสอบสวน ต้องเป็นสมาชิกคุรุสภาประเภทสามัญ เป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี ไม่เคยกระทำความผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพหรือกระทำความผิดวินัย และมีตำแหน่งหรือวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ แม้ภายหลังประธานอนุกรรมการ

สอบสวนจะมีตำแหน่งหรือวิทยฐานะต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่า ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ
ก็ไม่กระทบถึงการที่รับแต่งตั้งเป็นประธานอนุกรรมการสอบสวน

(๒) อนุกรรมการ ให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งเป็นสมาชิก
คุรุสภาประเภทสามัญ และไม่เคยกระทำความผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพหรือกระทำผิดวินัย

(๓) อนุกรรมการและเลขานุการ ให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับปริญญา ทางกฎหมาย
หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมการดำเนินการทางจรรยาบรรณของวิชาชีพ
หรือการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์สอบสวนจรรยาบรรณหรืองานวินัย ในกรณีจำเป็น
จะให้มีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ได้รับแต่งตั้ง และในกรณี
ที่ผู้ได้รับแต่งตั้งมีผู้บังคับบัญชาต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นด้วย”

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๕๕/๑ แห่งข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยการพิจารณา
การประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๓

“ข้อ ๕๕/๑ การพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้คณะกรรมการวินิจฉัยพักใช้ใบอนุญาต
หรือเพิกถอนใบอนุญาตทุกประเภทที่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้รับ”

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑๓ การพักใช้ใบอนุญาต ข้อ ๖๐/๑ ข้อ ๖๐/๒
ข้อ ๖๐/๓ และข้อ ๖๐/๔ แห่งข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ
พ.ศ. ๒๕๕๓

“หมวด ๑๓

การพักใช้ใบอนุญาต

ข้อ ๖๐/๑ กรณีปรากฏว่าผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา กระทำความผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ
อย่างร้ายแรงดังต่อไปนี้ ให้เลขาธิการนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสืบสวน
หรือสอบสวนทันที เมื่อคณะกรรมการได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการสืบสวนหรือสอบสวนแล้ว
ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยพักใช้ใบอนุญาตไว้ก่อน โดยไม่ต้องรอผลการสืบสวนหรือสอบสวนก็ได้

(๑) มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒
หรือเกี่ยวข้องกับค้าประเวณีตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๔

(๒) มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการกระทำล่วงละเมิดทางเพศต่อนักเรียนหรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่
ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่ หรือกระทำล่วงละเมิดทางเพศกับข้าราชการครู และบุคลากร
ทางการศึกษาหรือบุคคลอื่น

(๓) ถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์หรือทุจริตต่อหน้าที่

ข้อ ๖๐/๒ การวินิจฉัยพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๖๐/๑ ให้วินิจฉัยพักใช้ใบอนุญาต
ทุกประเภทได้ไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษได้รับทราบคำวินิจฉัย

หากล่วงเลยกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว การสืบสวนหรือสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จให้คณะกรรมการวินิจฉัยยกเลิกการพักใช้ใบอนุญาต ทั้งนี้ ให้คำวินิจฉัยยกเลิกการพักใช้ใบอนุญาต มีผลย้อนหลังนับถัดจากวันที่ครบกำหนดในคำวินิจฉัย

ข้อ ๖๐/๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๖๐/๑ อาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อคณะกรรมการคุรุสภาภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัย

ข้อ ๖๐/๔ เมื่อได้มีการพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๖๐/๑ ถ้าภายหลังผลการสืบสวนหรือสอบสวนปรากฏว่าผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษาผู้นั้น ไม่มีพฤติกรรมประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ ให้คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยยกเลิกการพักใช้ใบอนุญาตทันที

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประธานกรรมการคุรุสภา

กฎ ก.ก.ศ.

ว่าด้วยการตั้งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการ
หรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗; ก.ก.ศ. โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีออกกฎ ก.ก.ศ. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ปลัดกระทรวง เลขาธิการ อธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า หรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจตั้งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี เป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือกรณีที่ถูกฟ้องนั้น พนักงานอัยการรับเป็นหมายแก้ต่างให้ และถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในตำแหน่งหน้าที่เดิมต่อไปจะเป็นอุปสรรคต่อการสืบสวนการสอบสวน หรืออาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ

(๒) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญา และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้รับความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำหรือละเว้นกระทำการนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๓) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร และการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการนั้นเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

(๕) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๐ (๔)

(๖) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน หรือมีการใช้จำนวนการสอบสวนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๑๑

(๗) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ดำรงตำแหน่งใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สืบสวนแล้วเห็นว่ากรณีมีมูล และถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในตำแหน่งเดิมต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ

(๘) กรณีอื่นที่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษเพื่อประโยชน์แก่ราชการโดยได้รับอนุมัติจาก ก.ก.ศ.

ข้อ ๒ การขอให้ ก.ก.ศ. พิจารณานุมัติกรณีตามข้อ ๑ (๘) ให้แสดงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) คำชี้แจงเหตุผลความจำเป็นพิเศษเพื่อประโยชน์แก่ราชการและระยะเวลาที่จะตั้งให้ประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๒) หน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการที่จะมอบหมายแก่ผู้ถูกตั้งให้ประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ข้อ ๓ การตั้งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการชั่วคราว โดยอาศัยเหตุเดียวกันหรือหลายเหตุในคราวเดียวกัน ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑ สามารถตั้งได้เป็นเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ตั้งให้ประจำ หากมีเหตุผลความจำเป็นให้ขยายเวลาได้อีก แต่ระยะเวลาที่ขยายรวมกับระยะเวลาเดิมแล้วต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ตั้งให้ประจำ สำหรับการขอขยายเวลาตามข้อ ๑ (๘) ให้ขออนุมัติขยายเวลาต่อ ก.ก.ศ.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

ՔՐԻՍՏՈՍԱՆՆԵՐԻՄԻՔԻՆ
ԿՐԻՆՈՐԵՆԻ ԸՄՈՒՄ (Գ) ՈՒՅԵՍՈՒՄԻՄԻՐՈՒՄԻՆՍՈՒՄԵՍՈՐՈՑԻՑԻ

[illegible]

ԼԵՍԲԵՍԻԱՆԻ
 ԽԵՄԻԱԿԱՆ ԵՄԵՐԻՏԱՆԻ ԲՆԱԿԱՆ ԼԵՍԲԵՍԻԱՆԻ ԲՆԱԿԱՆ ԼԵՍԲԵՍԻԱՆԻ
 ԼԵՍԲԵՍԻԱՆԻ ԲՆԱԿԱՆ ԼԵՍԲԵՍԻԱՆԻ ԲՆԱԿԱՆ ԼԵՍԲԵՍԻԱՆԻ (Ե)

អ្នកបោះឆ្នោត
លេខ

នាមរបស់អ្នកបោះឆ្នោត

អ្នកប្រកាសសេចក្តី អ.ប.ប ចុះឆ្នាំ២០០៧លេខ៧៧អនក្រ.សេចក្តី
ចងកាត់ ច្បាប់អំពី ក្របខណ្ឌសេចក្តីអនុវត្តន៍ច្បាប់ស្តីពីការប្រកាសសេចក្តី អ.ប.ប

สามารถส่งให้ประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการชั่วคราวต่อไปตามกฎหมาย ก.ก.ศ.
นี้ได้ แต่เมื่อรวมกับระยะเวลาเดิมแล้วต้องไม่เกินหนึ่งปี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

วิจิตร ศรีธำณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประธาน ก.ก.ศ.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.ก.ศ. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี เป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ และการให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิม การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ก.ศ. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.ก.ศ. นี้

กฎกระทรวง

กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๖) และ (๗) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติ
ของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะ
ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรวมกลุ่มหรือมั่วสุม
เพื่อกระทำการดังกล่าว

(๗) แสดงพฤติกรรมทางซู้สาวอันไม่เหมาะสม กระทำการลามกอนาจาร แต่งกายล่อแหลม
หรือไม่เรียบร้อยในโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือแต่งเครื่องแบบนักเรียนหรือนักศึกษาไม่เรียบร้อย”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๙) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติ
ของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๙) เทียบเตรนนอกสถานที่พัก รวมกลุ่ม หรือมั่วสุมอันเป็นการสร้างความเดือดร้อน
ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ณัฐพล ทีปสุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติ
ของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนด
ความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน
และนักศึกษาที่เหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียนและนักศึกษา
จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่ประพฤติตน ดังต่อไปนี้

(๑) หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน

(๒) เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการพนัน

(๓) พกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิด

(๔) ชื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา บุหรี่ หรือ

ยาเสพติด

(๕) ลักทรัพย์ ทรัพย์ โขกทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจเพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น

(๖) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เกรียมการหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๗) แสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ

(๘) เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

(๕) ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ข้อ ๒ ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษากำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

จาตุรนต์ ฉายแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือ
สถานศึกษาและตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา

พ.ศ. ๒๔๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๔๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๔๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ. ๒๔๔๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ผู้บริหารสถานศึกษา" หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนหรือ สถานศึกษาของโรงเรียนหรือสถานศึกษานั้น

"กระทำความผิด" หมายความว่า การที่นักเรียนหรือนักศึกษาประพฤติฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา หรือของกระทรวงศึกษาธิการ หรือกฎกระทรวงว่าด้วยการส่งเสริมความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา

"การลงโทษ" หมายความว่า การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิด โดยมี ความมุ่งหมายเพื่อการอบรมสั่งสอน

ข้อ ๕ โทษสำหรับนักเรียนหรือนักศึกษา ที่กระทำความผิดมี ๔ สถาน ดังนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ทำทัณฑ์บน
- (๓) ตัดคะแนนความประพฤติ และบันทึกข้อมูล
- (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ข้อ ๖ ห้ามลงโทษนักเรียนและนักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้ง หรือลงโทษด้วยความโกรธ หรือด้วยความพยาบาท โดยให้คำนึงถึงอายุของนักเรียนหรือนักศึกษา และความร้ายแรงของพฤติการณ์ประกอบการลงโทษด้วย

การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้เป็นไปเพื่อเจตนาที่จะแก้ไขนิสัยและค่านิยมประพฤติไม่ดีของนักเรียนหรือนักศึกษาให้รู้สำนึกในความผิด และกลับประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป

ให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือผู้ที่ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษามอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการลงโทษนักเรียน นักศึกษา

ข้อ ๗ การว่ากล่าวตักเตือน ใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษาทำความผิดไม่ร้ายแรง

ข้อ ๘ การทำทัณฑ์บน ใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนหรือนักศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา หรือกรณีทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษา หรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่เชื่อฟัง

การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ และเชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครองมา วันให้รับทราบความผิดและรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย

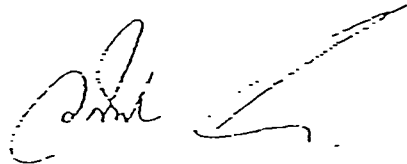
ข้อ ๙ การตัดสินความประพฤติ ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการตัดสินความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ใช้ในกรณีนักเรียน และนักศึกษาก่อทำความผิดที่สมควรต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔

(นายอดิศักดิ์ โพธิ์จามริก)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อมูลกฎหมายเกี่ยวกับการแต่งกาย การไว้ทรงผมของนักเรียนและนักศึกษา
และการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา

๑. การแต่งกายของนักเรียนและนักศึกษา

ข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียนและนักศึกษา ประกอบด้วย พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

๑.๑ พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายที่กำหนดลักษณะเครื่องแบบของนักเรียนผู้ซึ่งศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ซึ่งศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญา ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติไว้เป็นมาตรฐานกลาง เพื่อประโยชน์ในการประหยัดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสร้างวินัยแก่นักเรียน รวมทั้งเป็นการคุ้มครองเพื่อมิให้บุคคลอื่นแต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่มีสิทธิที่จะแต่ง (เอกสารแนบ ๑ หน้า ๔ - ๖)

๑.๒ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายลำดับรองที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้กำหนดลักษณะของเครื่องแบบนักเรียนแบ่งตามระดับและประเภทการศึกษา ได้แก่ (๑) เครื่องแบบนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา (๒) เครื่องแบบนักเรียนระดับประถมศึกษา (๓) เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (๔) เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสามัญศึกษา (๕) เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีพและระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญา (๖) เครื่องแบบนักเรียนระดับสำหรับสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามและ (๗) เครื่องแบบนักเรียนระดับซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่นนอกจากสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (เอกสารแนบ ๒ หน้า ๗ - ๑๕)

๒. การไว้ทรงผมของนักเรียนและนักศึกษา

๒.๑ ข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวกับการไว้ทรงผมของนักเรียนและนักศึกษา ประกอบด้วย พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และหนังสือกระทรวงศึกษาธิการด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๙/๑๘๙ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับทรงผมของนักเรียน ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

๒.๑.๑ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นกฎหมายที่กำหนดหลักการเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กการลงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก ซึ่งตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว กำหนดให้นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษาและตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวง กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมทั้งนี้นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้กระทำเท่าที่สมควรเพื่อการอบรมสั่งสอน (เอกสารแนบ ๓ หน้า ๑๖ - ๒๗)

๒.๑.๒ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นกฎหมายลำดับรองที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกโดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ และข้อ ๑๑ แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ กำหนดว่านักเรียนชายที่ตัดผมหรือไว้ผมยาวจนด้านข้างและด้านหลังยาวเลยต้นผมหรือไว้หนวดไว้เครา และนักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากทางโรงเรียนหรือสถานศึกษาอนุญาตให้ไว้ผมยาวเกินกว่านั้นก็ไม่นับให้เรียบร้อย ถือเป็นความประพฤติที่ไม่เหมาะสม ซึ่งจะไม่ได้กำหนดแบบทรงผมนักเรียนที่มีความเฉพาะเจาะจงของโรงเรียนหรือสถานศึกษาแต่ละแห่ง ดังนั้น การที่นักเรียนชายหรือหญิงจะไว้ทรงผมสั้นหรือผมยาวจะต้องพิจารณาจากระเบียบที่โรงเรียนหรือสถานศึกษาแต่ละแห่งกำหนดขึ้นอีกชั้นหนึ่งด้วย เนื่องจากโรงเรียนมีหน้าที่ตามกฎหมายในการออกระเบียบเพื่อการส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน และนักเรียนก็มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่โรงเรียนหรือสถานศึกษากำหนดขึ้น ตามนัยมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ (เอกสารแนบ ๔ หน้า ๒๘ - ๔๐)

๒.๑.๓ หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๙/๑๘๔ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับทรงผมของนักเรียน เป็นมาตรการภายในที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติของสถานศึกษามีได้มีผลใช้บังคับกับนักเรียนโดยตรง (เอกสารแนบ ๕ หน้า ๔๑ - ๔๒)

๒.๒ การดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการไว้ทรงผมของนักเรียนและนักศึกษากระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินการทบทวนความเหมาะสมของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเห็นควรปรับปรุงแก้ไข

/จากนั้น ...

จากนั้นได้มีการพิจารณาร่างระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการไว้ทรงผมของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ขึ้น และได้นำร่างระเบียบกระทรวงศึกษาธิการฯ ดังกล่าว ไปรับฟังความคิดเห็นจากนักเรียนและนักศึกษา ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาผลการรับฟังความคิดเห็นและปรับปรุงแก้ไขร่างระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการไว้ทรงผมของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ให้มีความครบถ้วน สามารถใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อนเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาลงนามต่อไป (เอกสารแนบ ๕ หน้า ๔๓ - ๔๔)

๓. การลงโทษนักเรียนและนักศึกษา

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา ประกอบด้วย พระราชบัญญัติคุ้มครอง พ.ศ. ๒๕๔๖ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

๓.๑ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นกฎหมายที่กำหนดหลักการเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็ก การสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก ซึ่งตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ วางหลักการให้นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษาและตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งนักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้กระทำเท่าที่สมควรเพื่อการอบรมสั่งสอน (เอกสารแนบ ๓ หน้า ๑๙)

๓.๒ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นกฎหมายลำดับรองที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการซึ่งผู้รักษาการร่วมตามกฎหมายออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อกำหนดลักษณะโทษที่จะลงโทษแก่นักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิด ๔ สถาน ได้แก่ (๑) ว่ากล่าวตักเตือน (๒) ทำทัณฑ์บน (๓) ตัดคะแนนความประพฤติ และ (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยห้ามลงโทษนักเรียนและนักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้ง หรือลงโทษด้วยความโกรธ หรือด้วยความพยาบาท และให้คำนึงถึงอายุของนักเรียนหรือนักศึกษา และความร้ายแรงของพฤติกรรม ประกอบการลงโทษด้วย และการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้เป็นไปเพื่อเจตนาที่จะอบรมสั่งสอน แกนนิสัย และความประพฤติไม่ดีของนักเรียนหรือนักศึกษาให้รู้สำนึกในความผิด และกลับประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป ทั้งนี้ กำหนดให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาหรือผู้ที่ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษามอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการลงโทษนักเรียน นักศึกษา (เอกสารแนบ ๗ หน้า ๔๕ - ๔๖)

จัดทำโดย กลุ่มกฎหมายการศึกษา สำนักนิติการ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

โทร. ๐๒ - ๒๘๐ - ๒๘๖๖

พระราชบัญญัติ
เครื่องแบบนักเรียน
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พุทธศักราช ๒๔๘๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“นักเรียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ซึ่งศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ แต่ไม่รวมถึงสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

“เครื่องแบบนักเรียน” หมายความว่า เครื่องแต่งกาย สิ่งประกอบเครื่องแต่งกาย และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่กำหนดให้นักเรียนแต่งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบนักเรียน

ลักษณะของเครื่องแบบนักเรียน วิธีการแต่ง เงื่อนไขในการแต่ง และการยกเว้นไม่ต้องแต่งเครื่องแบบนักเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

นักเรียนผู้ใดไม่แต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่ได้รับยกเว้นตามวรรคสองอาจได้รับโทษทางวินัยตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

มาตรา ๖ สถานศึกษาใดมีความประสงค์จะขอใช้เครื่องแบบนักเรียนเป็นอย่างอื่น นอกเหนือจากที่กำหนดตามมาตรา ๕ วรรคสอง ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อกระทรวงศึกษาธิการตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

มาตรา ๗ ผู้ใดแต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่มีสิทธิที่จะแต่งหรือแต่งกายเลียนแบบเครื่องแบบนักเรียน ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนเป็นนักเรียน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๘ บรรดาระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พุทธศักราช ๒๔๘๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการออกระเบียบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พุทธศักราช ๒๔๘๒ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงโดยกำหนดให้มีเครื่องแบบนักเรียนไว้เป็นมาตรฐานกลาง เพื่อประโยชน์ในการประหยัดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และสร้างวินัยให้นักเรียน รวมทั้งเป็นการคุ้มครอง เพื่อมิให้บุคคลอื่นแต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่สิทธิที่จะแต่ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปัทมา/ปรับปรุง

วศิน/ตรวจ

๕ มีนาคม ๒๕๕๓

โชติกานต์/ปรับปรุง

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๗

(๒) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

(๔) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่นักเรียนผู้ซึ่งศึกษาในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เว้นแต่สถานศึกษานั้นจะมีกฎหมายกำหนดเรื่องการแต่งกายไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

ข้อ ๕ ลักษณะของเครื่องแบบนักเรียนแบ่งตามระดับและประเภทการศึกษา ดังนี้

(๑) เครื่องแบบนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา

(๒) เครื่องแบบนักเรียนระดับประถมศึกษา

(๓) เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

(๔) เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสามัญศึกษา

- (๕) เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีพ และระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา
- (๖) เครื่องแบบนักเรียนสำหรับสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
- (๗) เครื่องแบบนักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่นนอกจากสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

ข้อ ๖ เครื่องแบบนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา

นักเรียนชาย

- (๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิด หรือคอปกกลม แขนสั้น
- (๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง
- (๓) กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสีแดง ขาสั้น
- (๔) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า ชนิดผูกหรือมีสายรัดหลังเท้า

(๕) ถุงเท้า สั้น สีขาว

นักเรียนหญิง

- (๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิด หรือคอปกกลม แขนสั้น
- (๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐบาลใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง
- (๓) กระโปรง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสีแดง แบบจีบรอบตัว หรือยาวเพียงใต้เข่า แบบจีบทบรอบเอว หรือพับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า

(๔) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า ชนิดผูก หรือมีสายรัดหลังเท้า

(๕) ถุงเท้า สั้น สีขาว

ข้อ ๗ เครื่องแบบนักเรียนระดับประถมศึกษา

นักเรียนชาย

- (๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิด เชิดโปโล หรือคอปกกลม แขนสั้น
- (๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวาบนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง
- (๓) กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่า หรือสี kaki แบบสุภาพ ขาสั้น
- (๔) เข็มขัด หนัง สีดำหรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าชนิดหัวกลัด นักเรียนที่เป็นลูกเสือจะใช้เข็มขัดลูกเสือแทนก็ได้

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบ สีดำหรือสีน้ำตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก

(๖) ถุงเท้า สั้น สีขาวหรือสีน้ำตาล

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิด คอบัว หรือคอปกกลาสีผูกด้วยผ้าผูกคอชายสามเหลี่ยมเงือกกลาสี สีดำหรือสีกรมท่า แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กระโปรง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบจีบรอบตัวหรือจีบทบรอบเอวหรือพับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข้า

(๔) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีสายรัดหลังเท้า

(๕) ถุงเท้า สั้น สีขาว

ข้อ ๘ เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิด แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสีสากี แบบสุภาพ ขาสั้น

(๔) เข็มขัด หนัง สีดำหรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าชนิดหัวกลัด นักเรียนที่เป็นลูกเสือจะใช้เข็มขัดลูกเสือแทนก็ได้

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบ สีดำหรือสีน้ำตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก

(๖) ถุงเท้า สั้น สีขาวหรือสีน้ำตาล

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอปกกลาสีผูกด้วยผ้าผูกคอชายสามเหลี่ยมเงือกกลาสีสีดำหรือสีกรมท่า แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กระโปรง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ พับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข้า

(๔) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีสายรัดหลังเท้า

(๕) ถุงเท้า สั้น สีขาว

ข้อ ๙ เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสามัญศึกษา

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิด แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสีสากี แบบสุภาพ ขาสั้น

(๔) เข็มขัด หนังสีดำ หรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าชนิดหัวกลัด

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบ สีดำหรือสีน้ำตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก

(๖) ถุงเท้า ส้น สีขาวหรือสีน้ำตาล

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวาบนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กระโปรง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ พับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า

(๔) เข็มขัด หนังหรือผ้า สีดำ หัวเข็มขัดรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ชนิดหัวกลัด หุ้มด้วยหนังหรือผ้าสีเดียวกับเข็มขัด

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีสายรัดหลังเท้า

(๖) ถุงเท้า ส้น สีขาว

ข้อ ๑๐ เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีพและระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญา

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ตผูกเนคไท แขนสั้นหรือแขนยาว

(๒) เครื่องหมาย ติดเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาที่อกเสื้อเบื้องขวา

(๓) กางเกง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ ขายาว

(๔) เข็มขัด หนังสีดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะตราของสถานศึกษา

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้น ชนิดผูก

(๖) ถุงเท้า ส้น สีดำ

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้นหรือแขนยาว

(๒) เครื่องหมาย ติดเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาที่อกเสื้อเบื้องขวา

(๓) กระโปรง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า

(๔) เข็มขัด หนังสีดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะตราของสถานศึกษา

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีส้นสูง ไม่เกิน ๒ นิ้ว

ข้อ ๑๑ เครื่องแบบนักเรียนสำหรับสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น หรือแขนยาว

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวาบนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหมสีแดง

(๓) หมวก ใช้หมวกสีขาว (กะปิเยาะห์) หรือหมวกสีดำ (ซอเกาะห์) ในโอกาสอันสมควร

(๔) กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงินหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ ขายาว

(๕) เข็มขัด หนังสีดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะชนิดหัวกลัดหรือหัวเข็มขัดเป็นตราของสถานศึกษา

(๖) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้น

(๗) ถุงเท้า ส้น สีดำ

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ กุรงสีพื้น ไม่มีลวดลาย แบบคอกลมไม่มีปก

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวาและที่ผ้าคลุมศีรษะ บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหมสีแดง

(๓) ผ้าคลุมศีรษะ ผ้าสีพื้นไม่มีลวดลาย ลักษณะเย็บเป็นถุง หรือตัดเย็บในลักษณะอื่นซึ่งต้องคลุมศีรษะทั้งหมด เว้นใบหน้า ชายผ้าคลุมศีรษะคลุมไหล่

(๔) กระโปรงหรือโสร่ง

กระโปรง ผ้าสีพื้นไม่มีลวดลาย แบบทรงปลายบาน ไม่มีจีบหรือมีจีบหรือเกล็ดความยาว เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมข้อเท้า

โสร่ง มีลักษณะเช่นเดียวกับผ้าถุงหรือผ้าโสร่งทั่วไป เป็นผ้าสีพื้นไม่มีลวดลายขนาดกว้างพอเหมาะ ไม่ผ่าข้างหรือรัดรูป เมื่อสวมแล้วชายผ้าโสร่งคลุมข้อเท้า

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีขาว แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า

(๖) ถุงเท้า ส้น สีขาว

ข้อ ๑๒ เครื่องแบบนักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่น นอกจากสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิด แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้อักษรย่อ สัญลักษณ์หรือเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาตามที่สถานศึกษากำหนด ปักหรือติดที่อกเสื้อเบื้องขวา

(๓) กางเกง ใช้ผ้าสีเดียวกันกับสีผ้าของกางเกงนักเรียนทั่วไปที่ใช้ในสถานศึกษานั้น ชายยาวระดับต่าตุ้ม ปลายขาพับเข้าด้านใน

(๔) เข็มขัด หนังสีดำหรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าชนิดหัวกลัด สำหรับผู้ที่เป็นลูกเสือจะใช้เข็มขัดลูกเสือแทนก็ได้ หรือหัวเข็มขัดเป็นตราของสถานศึกษา

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำหรือสีน้ำตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก

(๖) ถุงเท้า ส้นสีขาว สีน้ำตาล หรือสีดำ

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาวคอปกบัว ผ่าด้านหน้าตลอด แขนยาว ปลายแขนจีบรูตมีสาบกว้างไม่เกิน ๕ เซนติเมตร ตัวเสื้อยาวคลุมสะโพก ไม่รัดรูป

(๒) เครื่องหมาย ใช้อักษรย่อ สัญลักษณ์หรือเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาตามที่สถานศึกษากำหนด ปักหรือติดที่อกเสื้อเบื้องขวาและที่ผ้าคลุมศีรษะ

(๓) ผ้าคลุมศีรษะ ใช้ผ้าสีขาวเกลี้ยงไม่มีลวดลาย หรือสีเดียวกันกับสีผ้าของกระโปรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส ความยาวด้านละ ๑๐๐ - ๑๒๐ เซนติเมตร ขณะสวมใส่เย็บติดตลอดตั้งแต่ใต้คางจนถึงปลายมุมผ้า

(๔) กระโปรง ใช้ผ้าสีเดียวกันกับสีผ้าของกระโปรงนักเรียนทั่วไปที่ใช้ในสถานศึกษานั้น แบบสุภาพ พับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมข้อเท้า

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ มีสายรัดหลังเท้าหรือแบบหุ้มส้น หุ้มปลายเท้ามีสันสูงไม่เกิน ๒ นิ้ว ไม่มีลวดลาย

(๖) ถุงเท้า ส้นสีขาว ไม่มีลวดลาย ปลายถุงเท้าไม่พับ

นักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่นนอกจากสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามอาจเลือกแต่งเครื่องแบบนักเรียนตามวรรคหนึ่งหรือตามแบบที่สถานศึกษากำหนดได้ตามความสมัครใจยกเว้นสถานศึกษาที่ขอใช้พื้นที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์เป็นที่ตั้งของสถานศึกษา การแต่งเครื่องแบบนักเรียนให้เป็นไปตามสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างวัดกับสถานศึกษา^๒

ข้อ ๑๓ ให้สถานศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการแต่ง วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งเครื่องแบบนักเรียน ดังนี้

(๑) ชนิดและแบบของเครื่องแบบ รวมทั้งจัดทำรูปเครื่องแบบตามระเบียบนี้ไว้เป็นตัวอย่าง

(๒) เครื่องหมายของสถานศึกษา

การกำหนดรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง ให้สถานศึกษาขอความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้น แล้วแต่กรณี และประกาศให้นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนทราบ

ข้อ ๑๔ สถานศึกษาใดมีความประสงค์จะขอใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ สถานศึกษาใดจะกำหนดให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด นักศึกษาวิชาทหารหรือแต่งชุดพื้นเมือง ชุดไทย ชุดลำลอง ชุดฝึกงาน ชุดกีฬา ชุดนาฏศิลป์ หรือชุดอื่น ๆ แทนเครื่องแบบนักเรียนตามระเบียบนี้ในวันใด ให้เป็นไปตามที่สถานศึกษากำหนดโดยคำนึงถึงความประหยัดและเหมาะสม

ข้อ ๑๖ ในกรณีมีเหตุจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษให้สถานศึกษาพิจารณายกเว้นหรือผ่อนผันการแต่งเครื่องแบบนักเรียนได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๗ นักเรียนซึ่งศึกษาในสถานศึกษาที่จัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้แต่งกายสุภาพ

^๒ ข้อ ๑๒ วรรคท้ายแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๑๘ นักเรียนผู้ใดไม่แต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่ได้รับยกเว้นตามระเบียบนี้ให้
สถานศึกษาพิจารณาลงโทษทางวินัยตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและ
นักศึกษาตามความเหมาะสม

13

ข้อ ๑๙ สถานศึกษาใดที่ใช้เครื่องแบบนักเรียนอยู่แล้วตามระเบียบเดิม หรือใช้
เครื่องแบบเป็นอย่างอื่นโดยได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้คง
ใช้ได้ต่อไป

ข้อ ๒๐ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มี
อำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ศรีเมือง เจริญศิริ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

วิวรรณ/จัดทำ
๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑

ปริญสินี/ตรวจ
๓ ธันวาคม ๒๕๖๑

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

41

ส่วนราชการ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักนิติการ โทร ๐ ๒๒๔๐ ๒๔๖๖ ต่อ ๑๑๗

ที่ ศธ ๐๒๐๔/๑๔๙

วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ข้อมความเข้าใจเกี่ยวกับทรงผมของนักเรียน

เรียน หัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานศึกษาในสังกัด

ด้วยปรากฏว่า สถานศึกษาบางแห่งมีความเข้าใจในเรื่องทรงผมของนักเรียนไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน กระทรวงศึกษาธิการจึงขอชี้แจงและข้อมความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งมีสถานะเทียบเท่าพระราชบัญญัติ กำหนดเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองความประพฤติ การแต่งกาย และจรรยา มารยาทของนักเรียนและนักศึกษา โดยข้อ ๔ กำหนดให้นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบ วินัยของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ และต้องแต่งกายหรือแต่งเครื่องแบบตามระเบียบข้อบังคับ ของโรงเรียนและสถานศึกษา หรือตามที่กฎหมายกำหนด นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่แต่งกายหรือประพฤติตน ไม่สมควรแก่วัย หรือไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียนและนักศึกษา ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศ ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เพื่อกำหนดการแต่งกายและความประพฤติ อันไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียนและนักศึกษา โดยความใน (๑) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ดังกล่าว บัญญัติว่า

"ข้อ ๑ การแต่งกาย และความประพฤติดังต่อไปนี้ ถือว่าไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียน ตามความในข้อ ๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒

(๑) นักเรียนชายไว้ผมยาว โดยไว้ผมข้างหน้าและกลางศีรษะยาวเกิน ๕ เซนติเมตร และชายผม รอบศีรษะไม่ตัดเกรียนชิดผิวหนัง หรือไว้หนวดหรือเครา

นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากโรงเรียนหรือสถานศึกษาได้อนุญาตให้ไว้ยาว เกินกว่านั้นก็ไม่รวบให้เรียบร้อย

นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย"

๒. ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ กระทรวงศึกษาธิการ เห็นว่า สมัยนิยมเปลี่ยนไป สมควรผ่อนผันให้ นักเรียนชายไว้ผมที่เหมาสมกับวัย และสภาพของนักเรียนตามสมัยนิยมได้บ้าง จึงได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ดังกล่าว และให้ใช้ความต่อไปนี้ แทน

"(๑) นักเรียนชายตัดผมหรือไว้ผมยาวจนด้านข้างและด้านหลังยาวเลยต้นผมหรือไว้หนวด ไว้เครา

นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากทางโรงเรียนหรือสถานศึกษาได้อนุญาตให้ไว้ ผมยาวเกินกว่านั้นก็ไม่รวบให้เรียบร้อย

นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย"

/บทบัญญัติ...

บทบัญญัติของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ดังกล่าว เป็นการยกเลิกข้อกำหนดให้นักเรียนชายไว้ผมข้างหน้าและกลางศีรษะยาวไม่เกิน ๕ เซนติเมตร และชายผมรอบศีรษะตัดเกรียนชิดผิวหนังแล้ว โดยกำหนดแต่เพียงให้นักเรียนชายไว้ผมยาวจนด้านข้างและด้านหลังยาวเลยตีนผม

๓. ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ดังกล่าว ยังคงใช้บังคับต่อไปได้ตามบทเฉพาะกาลในมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการ จึงให้สถานศึกษาปฏิบัติเกี่ยวกับทรงผมของนักเรียนเป็นแนวทางเดียวกัน ดังนี้

๑) นักเรียนชาย ให้อมสั้นหรือผมยาวก็ได้ หากไว้ผมยาวด้านข้างและด้านหลังต้องยาวไม่เลยตีนผม เช่น แบบทรงผมรองทรง

๒) นักเรียนหญิง ให้อมสั้นหรือผมยาวก็ได้ กรณีไว้ผมยาวก็ให้รวบให้เรียบร้อย

อนึ่ง ขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการอยู่ระหว่างพิจารณาดำเนินการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งเวียนให้สถานศึกษาในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เล่ม ๔๘ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๑๕

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒

ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๑๑ แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ.
๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การแต่งกาย และความประพฤติดังต่อไปนี้ ถือว่า
ไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียน ตามความในข้อ ๔ แห่ง
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒

(๑) นักเรียนชายไว้ผมยาว โดยไว้ผมข้างหน้าและกลาง
ศีรษะยาวเกิน ๕ เซนติเมตร และชายผมรอบศีรษะไม่ตัดเกรียน
ชิดผิวหนัง หรือไว้หนวดหรือเครา

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๑๕

นักเรียนหญิงดัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากโรงเรียนหรือสถานศึกษาได้อนุญาตให้ไว้ยาวเกินกว่านั้นก็ไม่รวบให้เรียบร้อย

นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย

(๒) เที้ยวเรื่อนอยู่ในที่สาธารณะสถาน หรือทำลายสมบัติของโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือสาธารณสมบัติ

(๓) แสดงกิริยา วาจา หรือกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่สุภาพ

(๔) มั่วสุม และก่อความเดือดร้อนรำคาญอย่างหนึ่งอย่างใด

(๕) เล่นการพนันซึ่งต้องห้ามตามกฎหมายการพนัน

(๖) เที้ยวเตร่เวลากลางคืนระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกาถึง ๔.๐๐ นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น เว้นไว้แต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือได้รับอนุญาตจากโรงเรียนหรือสถานศึกษา

(๗) สูบบุหรี่ สูบกัญชา หรือเสพสุรา ยาเสพติด หรือของมึนเมาอย่างอื่น

(๘) เข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการหรือสถานอื่นใดซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน โรงรับจำนำ

ឆ្នាំ២០១២ កម្ពុជា កម្ពុជា កម្ពុជា

សហគមន៍កម្ពុជា កម្ពុជា កម្ពុជា (១)

៣០០ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០

ក្រុម ១ ទំហំក្រុម ២ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០

ឆ្នាំ ២០១២ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០

ក្រុម ២ ឬក្រោម ២០០០ (២០)

ឆ្នាំ ២០១២ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០

ក្រុម ៣ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០ (៣០)

ឆ្នាំ ២០១២ ឬក្រោម ២០០០ (៤០)

ក្រុម ៤ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០ (៥០)

ក្រុម ៥ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០ (៦០)

ក្រុម ៦ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០ (៧០)

ក្រុម ៧ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០ (៨០)

ក្រុម ៨ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០ ឬក្រោម ២០០០ (៩០)

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๑๕

นักศึกษาหญิงนุ่งกระโปรงสั้นจนชายกระโปรงสูงกว่ากึ่ง
กลางสะบ้าหัวเข่าเกิน ๕ เซนติเมตร ขอบกระโปรงต่ำกว่าระดับ
สะดือ คาดเข็มขัดหลวมต่ำกว่าระดับขอบกระโปรง หรือแต่ง
กายไม่เหมาะสมกับสภาพกุลสตรีไทย

นักศึกษาใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย

(๒) สูบกัญชา หรือเสพสุรา ยาเสพติด หรือของมีนเมา
อย่างอื่น

(๓) กระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่ออำนาจบริหารของ
โรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือบังคับขู่เข็ญ ยุยงส่งเสริม หรือ
สนับสนุนให้นักเรียนหรือนักศึกษากระทำการเช่นว่า นั้น และ

(๔) ความประพฤติตามข้อ ๑ (๒) (๓) (๔) (๕)
(๘) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๕

บุญถิ่น อัตถากร

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้ใช้อำนาจของ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๑๕

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ให้ส่งเสริมและคุ้มครองความ
ประพฤติ จรรยาบรรณ และการแต่งกายของนักเรียนและนักศึกษา ให้
เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงเป็นการสมควรกำหนดการแต่งกาย
และความประพฤติอันไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียนและนักศึกษา
ขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าว

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มกราคม ๒๕๑๘

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒

ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๑๑ แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑
(พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“(๑) นักเรียนชายดัดผมหรือไว้ผมยาวจนด้านข้างและ
ด้านหลังยาวเลยต้นผมหรือไว้หนวดไว้เครา

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕

ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ มกราคม ๒๕๑๘

นักเรียนหญิงดัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากทาง
โรงเรียนหรือสถานศึกษาได้อนุญาตให้ไว้ผมยาวเกินกว่านั้น
ก็ไม่รวบให้เรียบร้อย

นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘

เกรียง กิริติกร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากสมัยนิยมเปลี่ยนไป สมควรผ่อนผันให้นักเรียนชายไว้ผมที่เหมาะสม
กับวัยและสภาพของนักเรียนตามสมัยนิยมได้บ้าง จึงจำเป็นต้องออก
กฎกระทรวงฉบับนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๗

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ เมษายน ๒๕๑๕

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๑๓๒

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า นักเรียนและนักศึกษา เป็นเยาวชนที่กำลังสร้างสมคุณสมบัติทั้งในด้านความรู้ ความคิดและคุณธรรม พร้อมที่จะรับมรดกตกทอดจากผู้ใหญ่เป็น พลเมืองดีมีประโยชน์แก่ประเทศชาติในอนาคต นักเรียนและ นักศึกษาควรจะได้รับการอบรมดูแลใกล้ชิดจากบิดามารดา ผู้ ปกครองและครูอาจารย์ เพื่อเป็นบุตรที่ดีของบิดามารดา เป็น ศิษย์ที่ดีของครู อยู่ในโอวาทคำสั่งสอนรวมทั้งอยู่ในระเบียบ ประเพณีและกฎหมายของบ้านเมือง เป็นการสมควรจะส่งเสริม และคุ้มครองความประพฤติ การแต่งกาย และจรรยา มารยาท ให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน หัวหน้า คณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมเด็กและนักเรียน พุทธศักราช ๒๔๘๑ และบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับ อื่น ๆ ที่มีกำหนดไว้แล้วในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้ใช้ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แทน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ เมษายน ๒๕๑๕

ข้อ ๒ ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“นักเรียน” หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังรับการศึกษา ระดับประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษา ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ อยู่ในโรงเรียนของรัฐบาล โรงเรียนเทศบาล โรงเรียนประชาบาล หรือโรงเรียนราษฎร์

“นักศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังรับการศึกษา ระดับที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา อยู่ในสถานศึกษาสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีได้ตั้งขึ้นโดยมีกฎหมายเฉพาะของสถานศึกษานั้น

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับนักเรียนหรือนักศึกษาไว้ในความปกครองหรืออุปการะเลี้ยงดู หรือบุคคลที่นักเรียนหรือนักศึกษานั้นอาศัยอยู่

“สารวัตรนักเรียนและนักศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“แต่งกาย” หมายความว่า รวมถึงการแต่งผมหรือส่วนอื่นของร่างกายด้วย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ เมษายน ๒๕๑๕

ข้อ ๓ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจ แต่งตั้ง^๕ สารวัตรนักเรียนและนักศึกษาเพื่อปฏิบัติการตามประกาศ ของคณะปฏิวัติฉบับนี้^๕ และให้ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตาม ประมวลกฎหมายอาญา

การปฏิบัติการของสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา ให้เป็น ไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๕ นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบ วินัยของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ และต้องแต่ง กายหรือแต่งเครื่องแบบตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนและ สถานศึกษา หรือตามที่กฎหมายกำหนด นักเรียนและนักศึกษา ต้องไม่แต่งกายหรือประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย หรือไม่เหมาะ สมแก่สภาพของนักเรียนและนักศึกษา ทั้งนี้ ตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง

ข้อ ๕ นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดแต่งกายหรือประพฤติ ตนฝ่าฝืนข้อ ๔ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือสารวัตรนักเรียนและ นักศึกษามีอำนาจปฏิบัติการตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด และ มีอำนาจนำตัวไปมอบแก่ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษาของนักเรียนหรือ นักศึกษานั้น เพื่อดำเนินการสอบสวนและอบรมสั่งสอนหรือ

เล่ม ๔๕ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ เมษายน ๒๕๑๕

ลงโทษตามระเบียบหรือข้อบังคับ ในกรณีที่ไม่สามารถนำตัวไป
มอบได้ จะแจ้งด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือก็ได้

เมื่อได้อบรมสั่งสอนหรือลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาแล้ว
ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ว่ากล่าวตักเตือนอีกชั้นหนึ่ง

การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจ
ออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาปฏิบัติ
ตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอน

ข้อ ๖ นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๔ เป็นครั้งที่สอง
ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาสั่งลงโทษตามระเบียบหรือ
ข้อบังคับ และแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองมาให้สัญญาว่า
จะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษานั้นมิให้ฝ่าฝืน
เช่นนั้นอีก

ข้อ ๗ ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มาหรือไม่ให้สัญญา
ว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษาตามข้อ ๖
หรือนักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๔ เป็นครั้งที่สาม ให้
โรงเรียนหรือสถานศึกษาส่งตัวนักเรียนหรือนักศึกษาพร้อมทั้ง
รายงานการลงโทษที่แล้มา ไปยังสถานตำรวจในท้องที่ที่
โรงเรียนหรือสถานศึกษานั้นตั้งอยู่ และให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ เมษายน ๒๕๑๕

ยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปมีอำนาจออกหมายเรียกบิดามารดา หรือผู้ปกครองมาว่ากล่าวตักเตือนหรือเรียกประกันทัณฑ์บนว่าจะปกครองดูแลมิให้นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนเช่นนั้นอีก โดยอาจกำหนดระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หากผิดทัณฑ์บนให้ปรับได้ ไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๘ นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๔ เป็นครั้งที่สอง ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาส่งตัวไปยังคณะกรรมการควบคุมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อพิจารณาส่งตัวไปยังโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะเพื่ออบรมศึกษา หรือในกรณีที่นักเรียนหรือนักศึกษานั้นมีอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ คณะกรรมการควบคุมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาคงจะส่งตัวไปยังสถานแรกรับเด็ก เพื่อให้การสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสวัสดิภาพและการสงเคราะห์เด็กต่อไปก็ได้

ข้อ ๙ ถ้าการฝ่าฝืนข้อ ๔ เกิดขึ้นในบริเวณโรงเรียนหรือสถานศึกษาซึ่งนักเรียนหรือนักศึกษานั้นศึกษาอยู่ ให้ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถาน

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๒

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ เมษายน ๒๕๑๕

ศึกษาดำเนินการตามข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ตาม
ลำดับแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๐ บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ยอมทำทัณฑ์บนตาม
ข้อ ๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการ
ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้มีอำนาจออกกฎ
กระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ข้อ ๑๒ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่
วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองเด็ก
พ.ศ. ๒๕๔๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖
เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘
และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๙๕ ก/หน้า ๑/๒ ตุลาคม ๒๕๔๖

“เด็กเร่ร่อน” หมายความว่า เด็กที่ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือมีแต่ไม่เลี้ยงดู หรือไม่สามารถเลี้ยงดูได้ จนเป็นเหตุให้เด็กต้องเร่ร่อนไปในที่ต่าง ๆ หรือเด็กที่มีพฤติกรรมใช้ชีวิตเร่ร่อนจนน่าจะเกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพของตน

“เด็กกำพร้า” หมายความว่า เด็กที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต เด็กที่ไม่ปรากฏบิดามารดาหรือไม่สามารถสืบหาบิดามารดาได้

“เด็กที่อยู่ในสภาพยากลำบาก” หมายความว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวยากจนหรือบิดามารดาหย่าร้าง ทั้งร้าง ถูกคุมขัง หรือแยกกันอยู่และได้รับความลำบาก หรือเด็กที่ต้องรับภาระหน้าที่ในครอบครัวเกินวัยหรือกำลังความสามารถและสติปัญญา หรือเด็กที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

“เด็กพิการ” หมายความว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย สมรรถภาพ สติปัญญา หรือจิตใจ ไม่ว่าความบกพร่องนั้นจะมีมาแต่กำเนิดหรือเกิดขึ้นภายหลัง

“เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด” หมายความว่า เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร เด็กที่ประกอบอาชีพหรือคบหาสมาคมกับบุคคลที่น่าจะชักนำไปในทางกระทำผิดกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดี หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานที่อันอาจชักนำไปในทางเสียหาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“นักเรียน” หมายความว่า เด็กซึ่งกำลังรับการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา และมีธยมศึกษา ทั้งประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน

“นักศึกษา” หมายความว่า เด็กซึ่งกำลังรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน

“บิดามารดา” หมายความว่า บิดามารดาของเด็กไม่ว่าจะสมรสกันหรือไม่

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดามารดา ผู้อนุบาล ผู้รับบุตรบุญธรรม และผู้ปกครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้หมายความรวมถึงพ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง ผู้ปกครองสวัสดิภาพ นายจ้าง ตลอดจนบุคคลอื่นซึ่งรับเด็กไว้ในความอุปการะเลี้ยงดูหรือซึ่งเด็กอาศัยอยู่ด้วย

“ครอบครัวอุปถัมภ์” หมายความว่า บุคคลที่รับเด็กไว้อุปการะเลี้ยงดูอย่างบุตร

“การเลี้ยงดูโดยมิชอบ” หมายความว่า การไม่ให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน หรือพัฒนาเด็กตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดในกฎกระทรวง จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก

“ทารุณกรรม” หมายความว่า การกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใด ๆ จนเป็นเหตุให้เด็กเสื่อมเสียเสรีภาพหรือเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ การทำผิดทางเพศต่อเด็ก การใช้เด็กให้กระทำหรือประพฤตินิสัยในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจหรือขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี ทั้งนี้ ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม

“สืบเสาะและพินิจ” หมายความว่า การค้นหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคล และนำมาวิเคราะห์วินิจฉัยตามหลักวิชาการทางสังคมสงเคราะห์ แพทย์ จิตวิทยา กฎหมาย และหลักวิชาการอื่นที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและครอบครัวของบุคคลนั้น

“สถานรับเลี้ยงเด็ก” หมายความว่า สถานที่รับเลี้ยงและพัฒนาเด็กที่มีอายุไม่เกินหกปี บริบูรณ์ และมีจำนวนตั้งแต่หกคนขึ้นไป ซึ่งเด็กไม่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานรับเลี้ยงเด็กดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสถานพยาบาลหรือโรงเรียนทั้งของรัฐและเอกชน

“สถานแรกรับ” หมายความว่า สถานที่รับเด็กไว้อุปการะเป็นการชั่วคราวเพื่อสืบเสาะและพินิจเด็กและครอบครัว เพื่อกำหนดแนวทางในการสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็กแต่ละราย

“สถานสงเคราะห์” หมายความว่า สถานที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์ ซึ่งมีจำนวนตั้งแต่หกคนขึ้นไป

“สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ” หมายความว่า สถานที่ให้การศึกษา อบรม ฝึกอาชีพ เพื่อแก้ไขความประพฤติ บำบัด รักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจแก่เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ

“สถานพัฒนาและฟื้นฟู” หมายความว่า สถานที่ โรงเรียน สถาบัน หรือศูนย์ที่จัดขึ้นเพื่อให้การบำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการศึกษา แนะนำ และการฝึกอบรมอาชีพแก่เด็กที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเป็นกรณีพิเศษ

— “สถานพินิจ” หมายความว่า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของแผนกดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนคุ้มครองเด็ก

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเยาวชนและครอบครัวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในจังหวัดใดยังมิได้เปิดทำการศาลเยาวชนและครอบครัวหรือแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวขึ้นในศาลจังหวัด ให้ศาลจังหวัดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

กฎกระทรวงหรือระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

- (๑) รับเด็กที่จำต้องได้รับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพด้านร่างกายหรือจิตใจไว้ปกครองดูแล
- (๒) ทำการสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับเด็กและครอบครัวเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาและฟื้นฟูเด็กแต่ละคน
- (๓) จัดการศึกษา ฝึกอบรม สั่งสอน บำบัดรักษา แนะนำ และฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจให้เหมาะสมแก่เด็กแต่ละคนที่อยู่ระหว่างการปกครองดูแล

มาตรา ๖๑ ห้ามมิให้เจ้าของ ผู้ปกครองสวัสดิภาพ และผู้ปฏิบัติงานในสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู ทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ กักขัง ทอดทิ้ง หรือลงโทษเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลโดยวิธีการรุนแรงประการอื่น เว้นแต่กระทำเท่าที่สมควรเพื่ออบรมสั่งสอนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ได้รับมอบหมายจาก ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗

การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา

มาตรา ๖๓ โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะนำให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๔ นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษาและตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๕ นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด และมีอำนาจนำตัวไปมอบแก่ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษานั้น เพื่อดำเนินการสอบถามและอบรมสั่งสอนหรือลงโทษตามระเบียบ ในกรณีที่ไม่สามารถนำตัวไปมอบได้จะแจ้งด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือก็ได้

เมื่อได้อบรมสั่งสอนหรือลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาแจ้งให้ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนหรือสั่งสอนเด็กอีกชั้นหนึ่ง

การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้กระทำเท่าที่สมควรเพื่อการอบรมสั่งสอนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวดนี้มีอำนาจดำเนินการเพื่อส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา ดังต่อไปนี้

(๑) สอบถามครู อาจารย์ หรือหัวหน้าสถานศึกษา เกี่ยวกับความประพฤติ การศึกษา นิสัยและสติปัญญาของนักเรียนหรือนักศึกษาที่ฝ่าฝืนมาตรา ๖๔

(๒) เรียกให้ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ หรือหัวหน้าสถานศึกษาที่นักเรียนหรือนักศึกษานั้น กำลังศึกษาอยู่มารับตัวนักเรียนหรือนักศึกษา เพื่อว่ากล่าวอบรมสั่งสอนต่อไป

(๓) ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในเรื่องการอบรมและสั่งสอนนักเรียนหรือนักศึกษา

(๔) เรียกผู้ปกครองมาว่ากล่าวตักเตือน หรือทำทัณฑ์บนว่าจะปกครองดูแลมิให้ นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ อีก

(๕) สอดส่องดูแลรวมทั้งรายงานต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลหรือ แหล่งที่ชักจูงนักเรียนหรือนักศึกษาให้ประพฤติในทางมิชอบ

(๖) ประสานงานกับผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง ตำรวจ หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่อื่นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามหมวดนี้

มาตรา ๖๗ ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับ ความประพฤติของนักเรียนหรือนักศึกษา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อทำการตรวจสอบการฝ่าฝืนดังกล่าวได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวก่อน และให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๘

กองทุนคุ้มครองเด็ก

มาตรา ๖๘ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งใน สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรียกว่า “กองทุนคุ้มครองเด็ก” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก รวมทั้ง ครอบครัวยุติธรรมและครอบครัวอุปถัมภ์ของเด็กตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ กองทุน ประกอบด้วย

(๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๒) เงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้

(๔) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๕) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนหรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมายหรือ โยนนิติกรรมอื่น

(๖) เงินที่รับจากเงินประกันของผู้ปกครองที่ผิดทัณฑ์บนตามมาตรา ๓๔

(๗) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

มาตรา ๘๓ เจ้าของหรือผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่งได้ดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ แล้ว การดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลนั้นให้เป็นอันระงับไป

มาตรา ๘๔ ผู้ใดกระทำการเป็นผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟูโดยมิได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕ ผู้ใดกระทำการอันเป็นการยุยง ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือสนับสนุนให้นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา ๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๖ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๗ ให้สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กของหน่วยราชการ หรือของเอกชนที่ได้รับอนุญาต ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่ดำเนินกิจการอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๘ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้คงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สาระสำคัญและรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสงเคราะห์ ค้ำครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันสมควรกำหนดขั้นตอนและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติต่อเด็กให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้เด็กได้รับการอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และมีพัฒนาการที่เหมาะสม อันเป็นการส่งเสริมความมั่นคงของสถาบันครอบครัว รวมทั้งป้องกันมิให้เด็กถูกทารุณกรรม ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และสมควรปรับปรุงวิธีการส่งเสริมความร่วมมือในการค้ำครองเด็กระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ธนพันธ์/แก้ไข

พลฐวัช/ตรวจ

๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖